JUBALFLITSEN
Digitaal magazine van Jubal Dordrecht. Jaargang 61.

No. 2
JUNI 2022



In gesprek **met Paul Doop:**

Het WMC in een notenDo(o)p

Diverse Juballers naar de USA

Behind the Designs - Jubal & Jong Jubal

Wat is jouw meest memorabele Jubal-moment?
Naomi van Lienden // Joey van de Burgt // Brian den Boer

Update Jubal & Jong Jubal

***Jubal Rubbish* & de column van AP!**

INHOUD:

03 In Memoriam: Cor Snijders
04 Juballers in de USA
06 The Making of ‘When The Sky Has No Limit’
11 Historische foto: Repetitie WMC 1997
12 Het Jubal-seizoen 2022 tot nu toe
36 Jubal Rubbish (Dordt in Stoom)
38 Wat is je meest memorabele Jubal-moment?
44 Vrijwilligersteams binnen Jubal – part I: FinCom
46 Het WMC in een notenDo(o)p
62 Behind the Design: Jong Jubal 2022
65 Drum Corps in de Media
70 Historische Foto: Jong Jubal 1977
71 Het Jong Jubal-seizoen 2021
75 Music Kids en Jong Jubal starten nieuwe ledenwerving met mega-clinic
82 Van Dance Kids naar Jong Juballers
83 BigBand News
86 Uyt den Ouden Doosch
88 Jubal Rubbish (Ros Beiaard)
89 AP *‘Lopen in de USA’*
91 Uitsmijter/colofon
92 Sponsoren











Redactioneel

Beste lezers,

We zitten in een zeer volle periode voor Jubal, dat blijkt maar weer uit de omvang van deze editie. Het is bijna niet te bevatten hoeveel er de afgelopen maanden is gebeurd. Clinics voor honderden kinderen, optreden op De Dam, een overladen clubhuis op de familieavond, om maar een paar voorbeelden te noemen. Tegelijkertijd is er nog veel meer moois om naar uit te kijken: trips naar het buitenland, spannende competities, een ongelofelijke ervaring voor onze Juballers bij DCI, en nog veel meer.

We hebben als redactie zo goed mogelijk geprobeerd om dit alles zo mooi mogelijk op te nemen in deze editie. Voor het eerst hebben we zelfs items moeten parkeren voor de volgende editie, om de omvang binnen de perken te houden. Geniet van je favoriete items vanuit je zomerse hangmat, en bonuspunten als je Jubal Flitsen van begin tot eind uitleest!

Een mooie zomer namens de redactie,
Maarten Walraven



IN MEMORIAM

Cor Snijders

Bij ons is het bericht binnengekomen dat Cor Snijders op woensdagavond 27 april is overleden. Cor was al enige tijd ziek. Hij werd 87 jaar.
Cor was een Juballer in hart en nieren. In 1946 werd hij lid van Jong Jubal en heeft tot twee jaar geleden nog actief meegedaan bij de JD's Bigband. In deze lange periode heeft hij verschillende hoogtepunten in de geschiedenis van de vereniging meegemaakt, maar vooral ook aan bijgedragen. In zijn laatste jaren was hij vooral actief in de materiaalploeg.
Trots was hij ook om nog aan het alumni corps in 2011 te hebben kunnen meedoen. Hij genoot ervan.

Cor, we zijn dankbaar voor hetgeen je voor Jubal hebt betekend.
We wensen zijn vrouw en verdere familie veel sterkte toe en hopen dat het verdriet gauw plaats maakt voor de mooie herinneringen.
🧡💛

Ronald van der Windt
Jubal Dordrecht

NB. De foto's zijn van een jubileumtaptoe in 1976 waarin werd nagespeeld hoe Jubal ooit in 1911 is begonnen.

Juballers in de USA

Door: Peter Franken



Bekijk hier de video van Diamante tijdens de 2022 WGI World Championships met hun show *Beyond Words*.

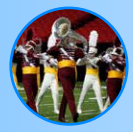
In de vorige Flitsen schreef Laura Naaktgeboren over haar WGI avontuur bij Diamante. Inmiddels is ze weer terug in Nederland en geeft ze weer instructie aan de Jubal color guard, met een mooie tijd achter de rug en een mooie zilveren medaille tijdens de WGI Independent World Class Finals. Inmiddels is het zomerseizoen van DCI aangebroken en enkele Juballers hebben een spot bij diverse top drum corps weten te bemachtigen en zullen eind augustus met mooie ervaringen weer naar Nederland terugkeren.





JEFFREY DOORNBOS

Heeft een spot bij de trumpets van *Carolina Crown* weten te bemachtigen.



Marcel van Zanten is het in 2011 als eerste Juballer gelukt om wereldkampioen te worden met *The Cadets*.
Zal de geschiedenis zich herhalen?



BENJAMIN TALLANE

Heeft een spot bij de color guard van *The Cadets* weten te bemachtigen.
Wil je hem sponsoren om zijn droom waar te maken? Doneer op zijn Go Fund Me-pagina!



EVY METSEMAKERS

Heeft een spot in de mellophone line van *Carolina Crown* weten te bemachtigen. Wil je haar sponsoren om haar droom waar te maken? Doneer op haar Go Fund Me-pagina!
Een video van RTV Dordrecht kun je hier bekijken.



Matthias Smouter was in 2005 de **eerste Juballer** bij *Carolina Crown*.



Luigi Trotta was in 1986 de **eerste Juballer ooit** bij een DCI Corps: *Sky Ryders*.

Sharon de Meer

Heeft ook een spot bij de color guard van *The Cadets* weten te bemachtigen.
Wil je haar sponsoren om haar droom waar te maken? Doneer op haar *Fund a Cadet*-pagina!



WOUTER VAN DER ES

Heeft een spot bij de trumpets van *Buecoats* weten te bemachtigen.
Wil je hem sponsoren om zijn droom waar te maken? Doneer op zijn Go Fund Me-pagina!
Een video de hornline van *Team Bloo* met een uitvoering van *Autumn Leaves* kun je hier bekijken.

Wouter is hiermee de eerste Juballer bij Bluecoats.



Erik van Doorn was in 2009 de eerste Juballer bij de hornline van *Carolina Crown*.

THE MAKING OF

WHEN THE SKY HAS NO LIMIT

Door Paul Versteeg

Het proces

Het proces om tot een showprogramma te komen is behoorlijk grillig. Ieder jaar laten we ons inspireren door nieuwe verhalen, films, muziek, musicals, theater en met deze losse ideeën ontstaan vaak een aantal show concepten die we wat verder gaan uitwerken. We bekijken dan hoe een bepaald concept zou kunnen werken; welke muzikale of visuele effecten passen hierbij en wat is de hoofdlijn en het verhaal dat we willen overbrengen.

Na veel onderzoek en discussies komen we tot een aantal hoofdideeën die we in meer detail uit gaan denken. We proberen uit te schetsen welke uniformering hier dan bij past, welke diepere bedoeling we willen communiceren, welke impact-momenten we voor ons zien en welke muziekstukken hier bij passen. We laten deze concepten vaak even “sudderen” en vervolgens is er altijd wel één concept dat het meeste tot de verbeelding spreekt.

In het ontwerpproces zoeken we ook graag hulp en inspiratie buiten het designteam; Dave & Marie helpen ons met een kritische blik op hetgeen we bedacht hebben, maar vullen dat ook aan met nieuwe invullingen. Met de Captionheads stemmen we geregeld af en we gebruiken hun ideeën om het programma echt tot leven te laten komen. Ook werken we graag samen met Peter Franken om het programma naar een hoger niveau te tillen; het uniform-ontwerp voor zowel het corps als de color guard komt van zijn hand, maar hij ontwerpt ook de vlaggen en de decors.

Als de hoofdlijn en de uitgangspunten voor de concept, de muziek en de drill staan, volgt een periode van schetsen, uitproberen en fijnslijpen totdat we allen een goed gevoel hebben over de invulling. Gaandeweg het seizoen volgt nog een hele laag detail-invulling om samen met de captionheads en de leden, de effecten te vergroten en effectiever te maken.



Prop designs
De galaxy en de Noorderster.

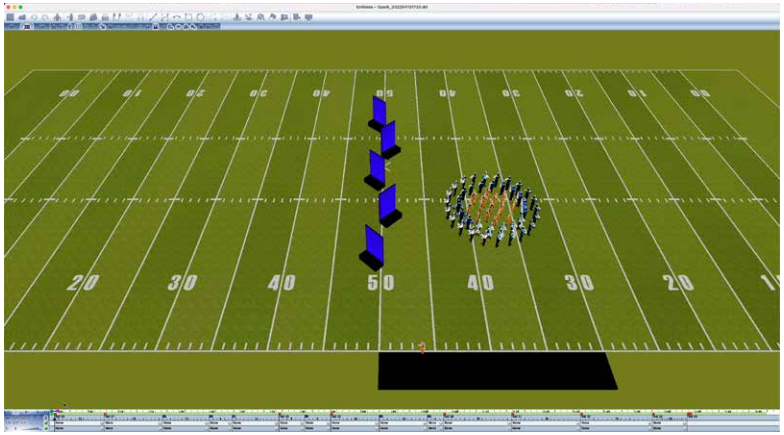


Constructiewerk, bouwtekeningen van raketten in energieke, optimistische kleuren.



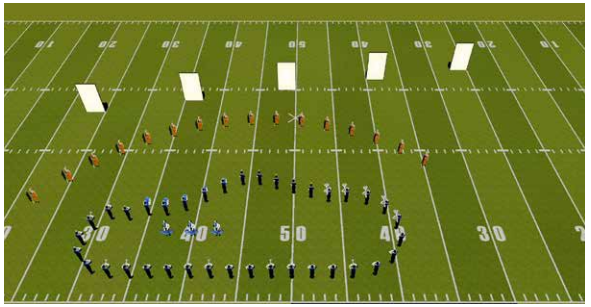
Het programma

Het eerste idee voor het programma is ontstaan vanuit het nummer “One Day I’ll fly away” van Randy Crawford, waarbij wij de melodie hebben gekoppeld aan het verwezenlijken van een droom. Het nummer is krachtig en trots, maar het communiceert ook hoop en vooruitzicht. Daarnaast heeft het nummer een herkenbare melodie en is goed geschikt om op meerdere momenten in de show terug te laten komen. De overige nummers hebben we geselecteerd omdat ze de juiste drive en afwisseling in de show brengen, maar vooral ook omdat ze de emotie van het verhaal goed communiceren.



De naamgeving van het programma heeft even op zich laten wachten omdat we in het begin nog zoekende waren over de inhoud van de droom die centraal staat in ons programma. De emotionele invulling van het verhaal hadden we bepaald, maar in welke context het verhaal zich afspeelt was nog even zoeken. Eén van de richtingen die we hadden was een setting rond 1900 waarbij de droom van de gebroeders Wright het uitgangspunt was. Later hebben we het verhaal meer naar het heden verplaatst omdat we dan bijvoorbeeld meer geluidseffectopties hadden en omdat de uniformering en vlagontwerp logischer zouden zijn.

Een uitgangspunt was dat we de prop van vorig jaar wilden hergebruiken; deze props geven de show een visuele ondersteuning door het veld te kaderen, als een decorstuk en helpt in de staging van bepaalde showelementen door ze als podium te gebruiken. Verder is er voor een veldverdeling gekozen die bepaalde features drillfiguren wat beter uitlicht; een aantal sets komen bijvoorbeeld over de voorlijn en er is bijvoorbeeld in het derde nummer een harde scheiding tussen de linker- en rechterkant van het veld. Een ander detail is dat bijvoorbeeld ronde vormen met name in de opener en in de ballad worden gebruikt; op die manier komt de emotie van de muziek terug in de drill. De andere nummers voelen juist wat “rechter” aan en refereren naar het “constructiewerk” dat in het tweede en derde nummer wordt uitgebeeld.



De show is opgedeeld in 5 momenten die beschrijven hoe het verwezenlijken van een droom in zijn werk zou kunnen gaan. Per nummer lichten we het verhaal toe en ook welke muziek als inspiratie heeft gediend voor het design.

1. Dream

Liggend in het gras, turend naar het uitgestrekte firmament ontstaat de droom om tussen de sterren te zweven en de aarde te verlaten; hoe zou dit zijn?; hoe zou het voelen?... Kunnen we de Noordster bereiken? Wat zou het prachtig zijn om te leren wat er buiten ons zonnestelsel is! Het zou toch moeten kunnen; als we allemaal de schouders er onder zetten, moet het mogelijk zijn. Het zal niet makkelijk zijn, maar één dag gaat het ons lukken... *"One day I'll fly away"*...

Muziek inspiratie:
One Day I'll Fly Away - Will Jennings | Joe Sample

2. Glide

Met die droom in gedachte begint het creëren van een vaartuig waarmee de sterren ontdekt kunnen worden. Iedereen werkt vol enthousiasme en energie aan specifieke vliegonderdelen en de droom begint langzaam werkelijkheid worden. De gezamenlijke droom spreekt tot de verbeelding en verbindt alle initiatieven. Na verloop van tijd komen alle losse onderdelen bij elkaar en de eerste vlucht van het ruimtevaartuig is bijna zover. De droom is binnen handbereik gekomen en dit laat de ambitie stijgen. *"When the Sky has no Limit"*.

Muziek inspiratie:
Legacy - Richard L. Saucedo

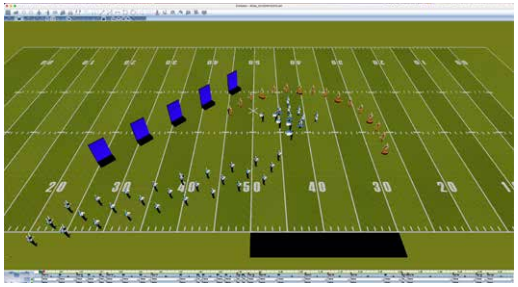


Flagdesign 'Dream'
Hier zie je het (dag)dromen uitgebeeld.



Flagdesign 'Glide'
Constructiewerk, bouwtekeningen van raketten in energieke, optimistische kleuren. Het doel 'voorbij de Noorderster' in beeld.





3. Fail

Dan... alles is gereed om de ruimte te gaan verkennen. Alles lijkt het te doen, en we tellen af voor de eerste lancering. We hebben *"lift-off"* en de eerste lancering is een feit. Het lijkt allemaal goed te verlopen totdat er ineens rook uit de motor komt. Radertjes en metertjes draaien wild in het rond en het vaartuig is onbestuurbaar geworden... Met een jankend geluid stort de machine weer richting de aarde en een harde crash is het gevolg.

Muziek inspiratie:
To Tame the Perilous Skies - David Holsinger

Flagdesign 'Fail'
In Fail geen aparte vlag, alles gaat immers mis.

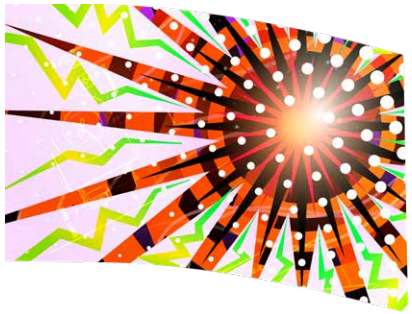


Flagdesign 'Flight'
En nu is het eindelijk gelukt: we zijn nu voorbij de dampkring en vliegen steeds verder de ruimte in en zweven nu tussen de sterren.

4. Spark

Met de vliegmachine in de kreukels lijkt de droom voorbij. Misschien is de mens gewoon niet gemaakt om tussen de sterren zweven... Maar de droom is niet weg; we laten ons niet zomaar uit het veld slaan! We krabbelen overeind en pakken de draad weer op en gaan weer aan het werk. Met vereende krachten en nog meer energie gaan we weer aan het werk. We houden vast aan de droom en maken een nieuwe verbeterde versie.

Muziek inspiratie:
One Day I'll Fly Away - Will Jennings | Joe Sample
Over the Rainbow - E.Y. Harburg | Harold Arlen



Flagdesign 'Spark'
Na het mislukken in 'Fail' is er geleerd van de dingen die niet goed gingen. Er komt nu weer hernieuwde energie terug om het op een andere manier opnieuw te proberen.

5. Flight

En dan; het grote moment is daar; na al het harde werk en de tegenslagen kan eindelijk de grote droom werkelijkheid gaan worden. De raket start; de motor ronkt; alles draait en werkt naar behoren; klaar voor de lancering!... en gaan... *We have lift-off;* we vliegen, we zweven, we zijn net als vogels en sturen langs de wolken en richting de horizon. Het is haast ondenkbaar dat de mens tussen de sterren zou kunnen zweven, maar onze vastberadenheid en toewijding heeft de droom werkelijkheid laten worden. We zijn trots; de droom is verwezenlijkt.

"Dreams that you dare to dream really do come true"

Muziek inspiratie:
Meridian - Ola Gjeilo
One Day I'll Fly Away - Will Jennings | Joe Sample

HISTORISCHE FOTO:



Vrijdag 18 juli 1997

Deze foto is genomen op het sportpark van Oranje Wit, tijdens de laatste repetitie voor Jubal's deelname aan het WMC van dat jaar. Bij de laatste akkoorden zou dit doek door een aantal Jong Juballers die het jaar erna naar JUbal zouden komen, omhooggetrokken worden, om het slot van de show nog meer impact te geven. Hier op deze generale repetitie gaat dit helemaal volgens plan. Dit zou echter een dag later anders zijn...

(Van dat moment zijn echter geen foto's in het archief. Heb jij die wel, of weet je er een te vinden, mail dan naar flitsen@jubal.org)

Het Jubal-seizoen 2022 tot nu toe

Het zomerseizoen is nu echt op gang gekomen. Na een succesvolle afsluiting van de winter door Jubal Winds, is een start gemaakt met het instuderen van de drill van het zomerprogramma. Vanaf begin april is hard gewerkt om alles op tijd af te krijgen voor het eerste optreden. Het traditionele camp in Eersel is hier een onderdeel van. Altijd goed om de onderlinge band te versterken tijdens de uurtjes buiten het trainen. *Biertje en frikadelletje*, zal ik maar zeggen, doet wonderen.

Dan voor het eerst sinds 2019 is er weer de aubade op Koningsdag. Altijd een spannend moment voor publiek en leden. Zeker omdat het voor veel leden de eerste keer was dat ze met Jubal gingen optreden. Na Koningsdag volgden de optredens elkaar snel op. Er was ook nog tijd om te trainen gelukkig.

Eén van de hoofddoelen voor dit jaar, het WMC, komt nu snel dichterbij. Voorafgaand aan het WMC zullen we eerst nog afreizen naar onder andere Rastede, Waldburg en Italië. Genoeg om naar uit te kijken dus! We zullen er als Jubal alles aan doen om eind juli een super goed optreden neer te zetten in Kerkrade. Koop de kaarten vooral nu al wanneer je wilt komen kijken, plaatsen zijn beperkt. Andere optredens of tijdens een repetitie komen kijken, mag natuurlijk ook!



Door Ronald Venderbos en Peter Franken

Fotografie: Hans Kloppert, Maarten Walraven, Henry van Maanen, Jan Dittmar, Ingrid van Schelt, Ronald van der Windt en Peter Franken

26/3 JUBAL WINDS **CGN FINALS**







Jubal Win[d]s

Als follow up van de vorige uitgave, moeten we uiteraard beginnen met het kampioenschap van Jubal Winds in de CGN United Indoor Winds competitie. Na onzekere tijden door de korte lock down die in. december werd afgekondigd, konden de contests in februari en maart dan toch doorgaan. Eerst zonder publiek en met vervroegde sluitingstijden, maar op 26 maart mochten dan toch de CGN Finals in Eindhoven georganiseerd worden. En in een sneltreinvaart, want om 20:00 moest het evenement alweer afgelopen zijn. Dat dit met zoveel units in diverse klassen is gelukt, mag een wonder heten. In de Indoor Winds Open Class-competitie wist Jubal een puike performance neer te zetten en wist met 88,95 punten de eerste plaats (en dus het kampioenschap) te behalen. Juliana Winds eindigde als tweede met 82,60 punten.

Bekijk alle foto's van Jubal Winds tijdens de CGN Championships op Flickr.

Bekijk de Championships performance van Jubal Winds op YouTube.



01/04 JUBAL **(OUD)LEDENFEEST**



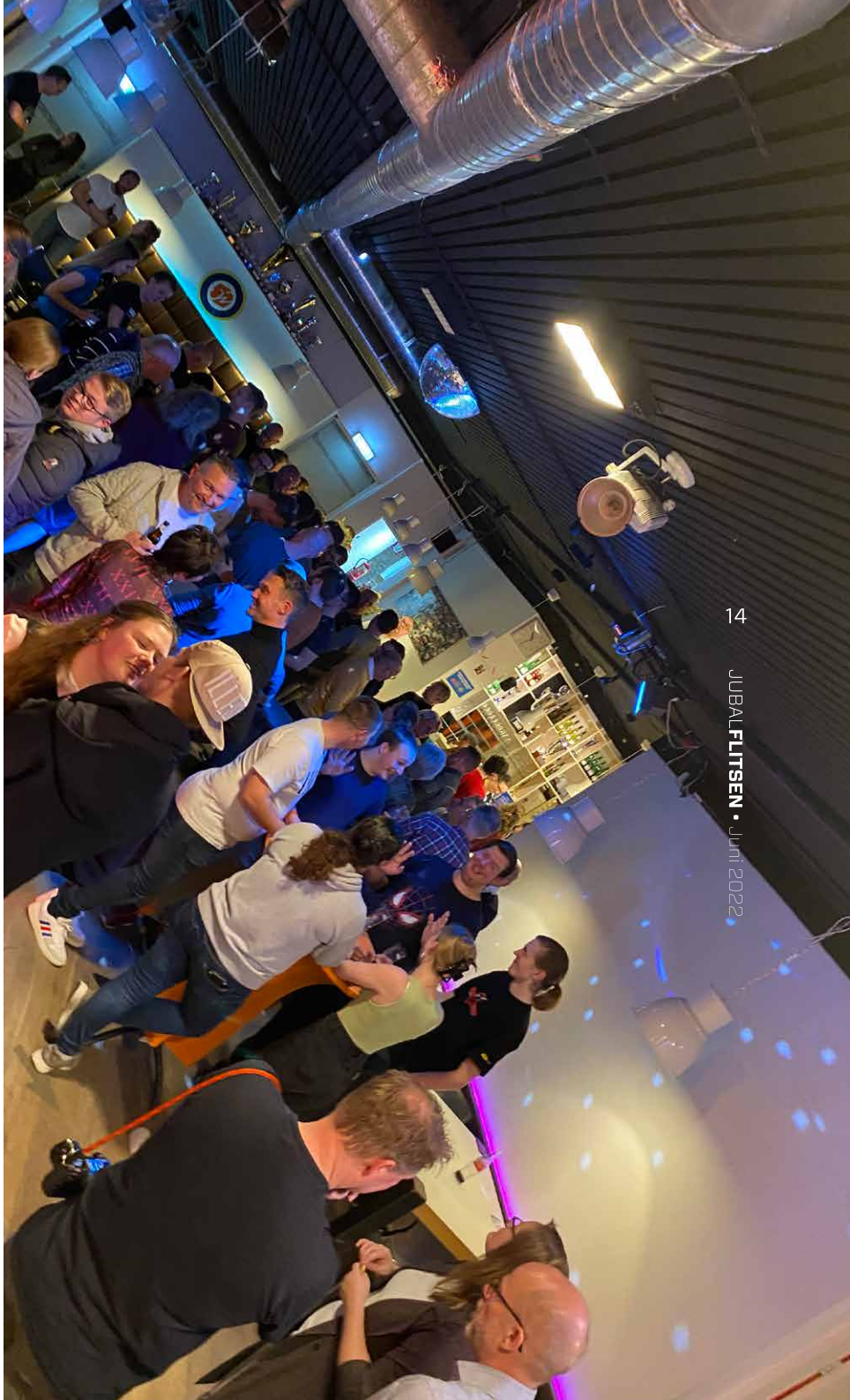
Feestavond

Op vrijdagavond 1 april was er een ‘openbare repetitie’ annex (oud)ledenfeest. Voor het eerst in tijden was het JMC weer open voor publiek. Robin Bogert trad met een aantal andere muzikanten op en liet oude tijden van de *‘Jubal VermaakBand’* herleven en zowel de hornline als de drumline liet horen waar zij de afgelopen maanden mee bezig waren geweest. Daarna was het een gezellig samenzijn van leden en oud-leden.





Bekijk alle foto’s van
deze feestavond op Flickr.



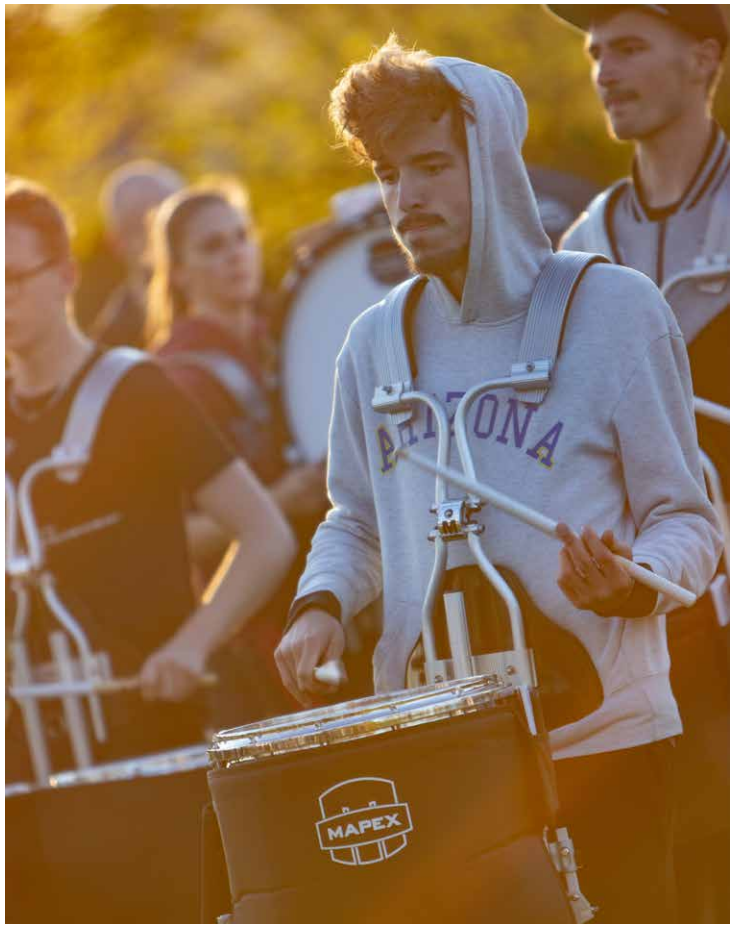
14/04 - 18/4 JUBAL **PAAS CAMP**







Bekijk alle foto's van het paascamp op Flickr.



Camp

Twee weken later, in het paasweekend, was dan eindelijk weer eens een Paas Camp bij de groepsaccommodatie 'W'tje Wel in het Brabantse Eersel. Daar werd hard gewerkt om de muziek van de laatste twee delen van de show en om ook de rest van de drill in te studeren, zodat op koningsdag een volledig product aan het publiek getoond kon worden. De weersomstandigheden waren gunstig in Brabant. Het is knap om te zien hoe snel dit instudeerproces gaat tegenwoordig.

27/04 - JUBAL **KONINGSDAG PARADE**

Koningsdag parade

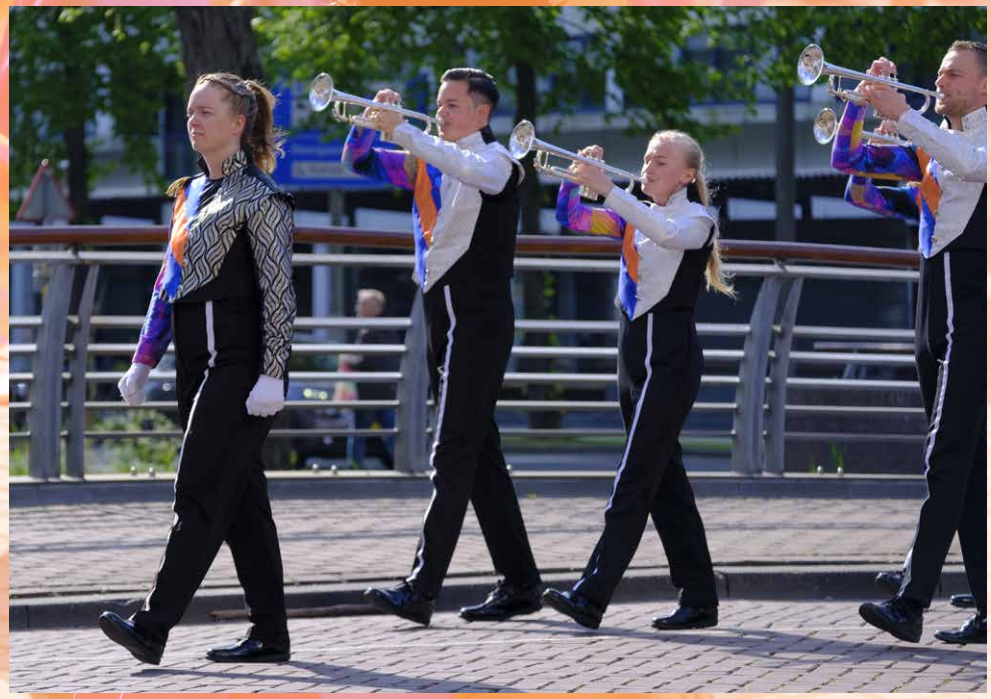
Na nog een weekend in Dordrecht alles herhaald te hebben, was het op 27 april dan eindelijk zover: de eerste Koningsdag sinds 2019. Hoewel het lang gelden was, goede het wel weer vertrouwd: omkleden in de gymzaal naast de Bavinckschool, een parade dor de binnenstad. Geen concert op het Beverwijcksplein, maar wel een concert voor de bewoners van Het Gastenhuis aan de Vest. Het concert viel bij de bewoners in goede aarde en onder luid applaus verliet de stoet het pleintje weer, omweg naar het stadhuis. Ook onderweg daarnaartoe was het publiek vrolijk en er dansten zelfs enkele mensen een tijdje mee op de welbekende klanken van Valéro.

Bekijk alle foto's van de Koningsdag parade op Flickr.









27/04 - JUBAL **KONINGSDAG AUBADE**

Aubade

Op het stadhuisplein was het enorm druk en was het flink passen en meten om heel Jubal op het stadhuisplein te krijgen. Uiteraard de Oud-Hollandse liedjes van kinderkoor De Kerkuiltjes samen met JD's BigBand. Daarna werd de vlag gehesen onder de klanken van het Wilhelmus en daarna was het dan eindelijk tijd om het nieuwe product te laten horen aan het grote publiek. Hier en daar een onzekerheid bij een inzet, maar zeker gezien dat de laatste twee delen pas met camp zijn ingestudeerd was dit een zeer goed prestatie en het publiek reageerde dan ook enthousiast.



Bekijk alle foto's van de aubade op Flickr.

Bekijk de video van de aubade op YouTube.









27/04 - JUBAL **ORANJE BANDSHOW**





Bekijk alle foto's van de Oranje Bandshow op Flickr.





Oranje Bandshow

's Middags was ook de traditionele taptoe, die om een of andere reden een meer Vlaamse titel 'Oranje Band Show' heeft gekregen, op het Statenplein. In de binnenstad was het weer ouderwets druk en ook de 'Band Show' was aan alle vier de zijden van het plein druk bezocht. De taptoe werd net als Jubilate '21 geopend met Valéro, gevolgd door een korte toespraak van de burgemeester en de kinderburgemeester. Na de opening gingen alle secties een plekje zoeken voor de warming up. Het programma bleek wat ingelopen te zijn en dus was het nog haasten om weer terug te zijn bij het taptoeterrein. Nu was het tijd om de show aan een groot publiek te laten zien. Vooraan het veld hadden veel Jong Juballers zich verzameld om de prestaties van hun 'grote broer' te bekijken en zij zagen en hoorden dat het zeker voor de tijd van het jaar goed was. Nog niet alles is ingevuld en het plein is eigenlijk te klein om de show goed te kunnen lopen en dus moest er geïmproviseerd worden en dat terwijl er nog geen sprake is van routine, dus de prestatie is best knap te noemen.

Tijdens de finale werd door Jubal en Jong Jubal gezamenlijk Valéro gespeeld, niet met beide korpsen door elkaar, zoals in 2019, maar dat zou later dit seizoen nog wel gaan gebeuren.

01/05 - JUBAL **1 MEI PARADE GENK (B)**



1 mei parade

Een paar dagen later vertrok Jubal alweer naar Gent, België, voor een grote 1 mei manifestatie. 1 mei, de dag van de arbeid wordt in andere landen vaak groots gevierd en in Nederland eigenlijk niet. En in Gent was het publiek massaal; naar het evenement gekomen. Het optreden was voornamelijk een parade en op enkele pleintjes werd er verwacht om ook een show te doen, maar de pleinen waren echt veel te klein om dit goed te kunnen doen en daarom werden het concerten. Er valt ook dan genoeg te zien en te horen om entertainend voor het publiek te zijn.





Bekijk alle foto's van de 1 mei parade in Genk op Flickr.

07/05 - JUBAL **BEVRIJDINGSTAPTOE WADDINXVEEN**



Bevreidingstaptoe Waddinxveen

Zaterdag 6 mei stond Taptoe Waddinxveen op het programma. Met een goed bezet deelnemersveld met WMC deelnemers, stond Jubal als eerste van de avond gepland. Organisatorisch makkelijker vanwege het opbouwen van het front ensemble en zodoende was Jubal in daglicht te aanschouwen op deze Bevrijdingstaptoe. een primeur waren de twee backfield drum majors Michelle en Joey. Nog niet in een officieel uniform, maar gehuld in het zwart konden zij niet voorkomen dat er op enkele punten in de show wat balansprobleempjes ontstonden die echter weer snel werden opgelost. De show was ok, maar miste wel net dat beetje extra wat je normaal van Jubal zou mogen verwachten. Zou het dan toch te vroeg zijn geweest?

Bekijk de video van Jubal tijdens Taptoe Waddinxveen op YouTube.

Bekijk alle foto's van Taptoe Waddinxveen op Flickr.

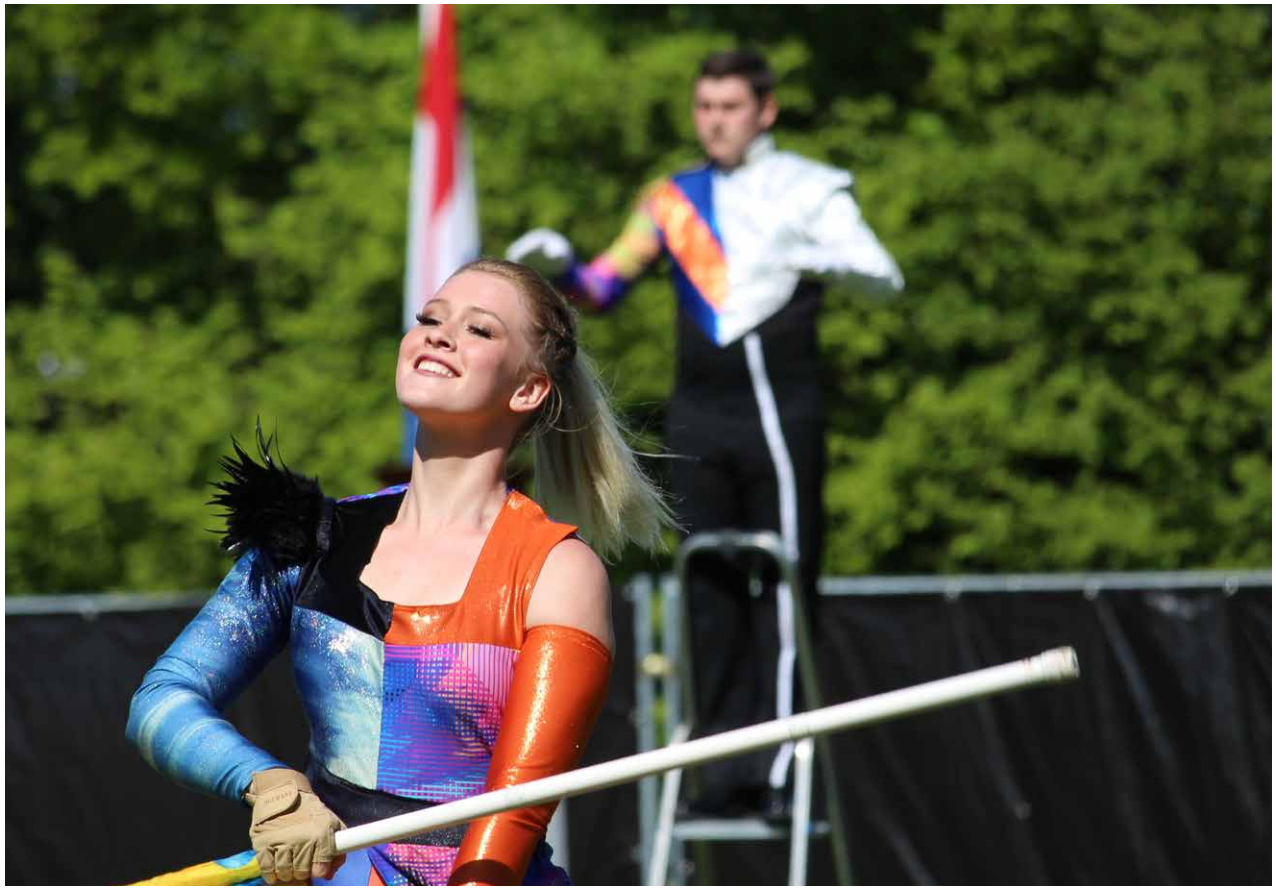




08/05 - JUBAL **BEVRIJDINGSTAPTOE LEIDERDORP**









Bevrijdingstaptoe Leiderdorp

Een dag later kon Jubal zich al revancheren bij wederom een bevrijdingstaptoe, dit keer in Leiderdorp. Nu 's middags, dus nog steeds bij daglicht ging het optreden weer wat beter dan de vorige dag.

Bekijk alle foto's van
Taptoe Leiderdorp op Flickr.

14/05 - JUBAL **CONCERT OP DE DAM**





Concert op de Dam

Een week later stond een bijzonder optreden gepland in het kader van ‘Amsterdam 24h Centrum’. Vanaf het balkon van het IGC (Industrieel Groot Club) gebouw openden de trompetten, met de rest van het corps op de begane grond, het evenement bij de Dam. Drum major Michelle stond op een standbeeld van een leeuw tegenover het gebouw. Na deze openingsintrada volgde een korte parade naar uiteindelijk het grote concert op de Dam. Met het Koninklijk Paleis op de achtergrond. Onder veel belangstelling van het publiek speelde Jubal diverse concert- en straatnummers, naast het showprogramma. Het publiek kon dit kleurrijk geheel met al die merkwaardige instrumenten zeer goed waarderen. Het optreden was kort, maar krachtig, maar was zeer zeker uniek en op een bijzondere lokatie.





Bekijk alle foto’s van het concert op de Dam op Flickr.

Bekijk de video van Jubal In Amsterdam op YouTube.


EVANS
Zildjian

20/05 - JUBAL **DORDT IN STOOM**







Bekijk alle foto's van
Dordt in Stoom op Flickr.



Dordt in Stoom

Vrijdag 20 mei stond voor Jubal het optreden tijdens de vlootschouw van het tweejaarlijkse evenement 'Dordt in Stoom' op de agenda. Net als in 2018 op de grote Antwerpse stoomgraanzuiger "de Elevator". Nadat iedereen in uniform was, konden de leden op de Merwedekade 'inschepen'. De percussion stond benedendeks en de hornline verdeeld over enkele verdiepingen. Dat dit niet heel slim was bleek wel toen eenmaal varend 'Valero' werd ingezet en aan het einde de percussion eerder klaar was dan de hornline en ook daar was er verschil tussen het hoog- en het laagkoper. Dit werd snel opgelost en werd de hornline dichter bij elkaar gezet en tijdens de rest van de boottocht was het optreden 'ensemble-wize' veel beter. Onder dreigende luchten voor het schip heen en weer en het publiek aan zowel de Papendrechtse als Dordtse zijde reageerde enthousiast. Over twee jaar misschien ook *'Zie Ginds Komt De Stoomboot'* aan het repertoire toevoegen?

21/05 - JUBAL & JONG JUBAL **GEZAMENLIJKE REPETITIE**



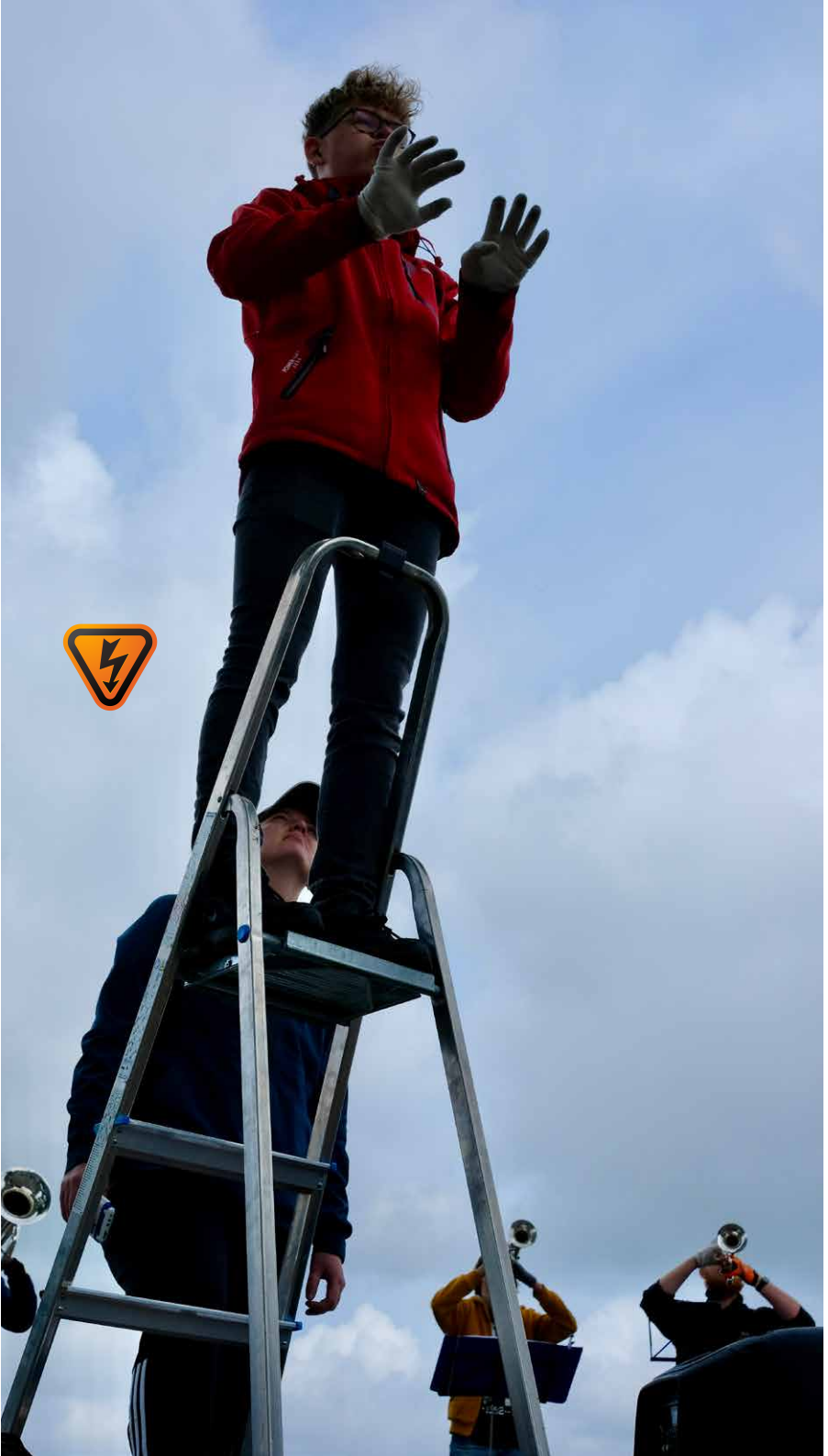


Gezamenlijke repetitie

Een dag later, op zaterdag 21 mei, was ook een bijzondere dag: de gezamenlijke repetitie van Jubal en Jong Jubal. Deze ochtend meldden de leden van Jong Jubal zich bij de caption heads van Jubal en werd er samen met de leden van Jubal een warming up gedaan en daarna werd er - heel bijzonder - gezamenlijk de closer uit de Jong Jubal-show ingestudeerd. Eerst in diverse subsecties, vervolgens werd dit samen gevoegd in de secties en als slotstuk werd er een ensemble repetitie gehouden onder leiding van arrangeur Ron Wassink. Naast dat er serieus werd gemusiceerd en dat het voor de Jong Juballers best wel spannend was (en voor de Juballers stiekem ook een beetje) was wel te zien, maar dat er ook veel lol was onderling was wel het mooiste om te zien. De massaliteit van 'Level 3 - The End Game', zoals het nummer in de show 'The Game' wordt genoemd, was het meest indrukwekkend om te horen.



Bekijk alle foto's van
de gezamenlijke repetitie op Flickr.









29/05 - JUBAL **ROS BEIAARDOMMEGANG DENDERMONDE**

Ros Beiaard

Een week later, op zondag 29 mei stonde er een uniek optreden op het programma: de Ros Beiaard-ommegang in Dendermonde. De Ros Beiaardommegang wordt eens per tien jaar gehouden en vindt zijn oorsprong in de religieuze processies die in de middeleeuwen door de straten van Dendermonde trokken. Dankzij de verspreiding van een populaire sage, vonden ook het Ros Beiaard en de Vier Heemskinderen hun weg naar Dendermonde en zijn sindsdien de hoofdrolspeler van dit bijzondere evenement, dat in 2005 door Unesco erkend als Immaterieel Cultureel Erfgoed van de Mensheid. Het evenement stond oorspronkelijk voor 2020 gepland, maar vanwege de Covid-pandemie is dit uitgesteld naar 2022. Mensen hadden er dus 12 jaar op moeten wachten. Het evenement trok doorgaans zo'n 100.000 bezoekers en alle 20.000 tribunekaarten waren verkocht. Een heel groot evenement dus en Jubal was uitgenodigd om de parade te openen.

Dit had overigens nog wat voeten in aarde, want dit viel in het Hemelvaartweekend en dit is de laatste jaren traditioneel een vrij weekend, waar veel leden een weekendje weg zijn. Zo ook dit weekend en zo dreigde het te kunnen gebeuren dat er geen representatief korps op de been gebracht kon worden. Het contract was echter al getekend en dus moest er 'out-of-the-box' gedacht worden. De oplossing was redelijk snel gevonden; een aantal oud-leden hees zichzelf nog een keer in zijn/haar uniform, een aantal vanuit bevriende korpsen en een aantal Jong Juballers werd gevraagd om hieraan mee te doen. Dat lieten zij zich geen twee keer zeggen en zo werd er op vrijdagavonden geoefend om de speciale Ros Beiaard-mars en El Camino Real in te studeren. Valéro konden ze immers als spelen.

De weersvoorspellingen waren niet gunstig, want er waren hevige regenbuien voorspeld, en aan het begin was er een flinke plensbui, maar gelukkig regende het niet de hele dag door. Onder enthousiast gejuich speelde Jubal (met alle invallers) de Ros Beiaard-mars door de straten van Dendermonde en het hoogtepunt was op de Grote Markt, waar tribunes waren gebouwd die helemaal vol zaten met mensen en op het plein was een flinke laag rivierzand gestrooid (om het een middeleeuws karakter te geven vermoed ik). Ook daar reageerde het publiek uitzinnig op deze klanken die ze van alle andere korpsen daarna ook nog gaan horen. De Jong Juballers hebben zo hun eerste optreden bij Jubal al gehad en waren maar wat trots om dit zo mee te maken. Een geslaagd optreden dus!





Bekijk alle foto's van
de Ros Beiaard Ommegang op Flickr.

Bekijk de video van Jubal
tijdens de de Ros Beiaard Ommegang
op YouTube.



04/06 - JUBAL **CULTUUR OP DE HOEK**



Cultuur op de Hoek

De volgende zaterdag stond overdag het evenement ‘Cultuur op de Hoek’ en de familieavond bij het JMC op het programma. Zaterdag 4 juni was de landelijke Dag van de Amateurkunsten, en in dat kader werd in Dordrecht ‘Cultuur op de Hoek’ georganiseerd. Het doel van die dag was om iedereen uit Dordrecht en omstreken op een feestelijke manier kennis te laten maken met de vele kunstverenigingen die de stad rijk is en dus ook met Jubal, Jong Jubal en JD’s BigBand. Voor Jubal betekende dit een concert die middag op het Vrieseplein. Het was schitterend weer en de diverse onderdelen deden een warming up voordat het concert daadwerkelijk van start zou gaan. Toen Jubal eenmaal stond opgesteld en werd aangekondigd door een medewerker van ToBe die de middag presenteerde, kon het concert met ‘Fanfare en Flourishes’ officieel worden geopend. Daarna volgden wat straat- en concertnummers en vervolgens het showprogramma, met daarbij de primeur van de nieuwe color guard-vlaggen. Het publiek was inmiddels toegestroomd en het was een vrolijk gebeuren en dat werd nóg vrolijker toen Jong Jubal inmiddels was teruggekomen van hun concert op de Visbrug en zo werd er spontaan besloten om Jong Jubal op het plein tussen de Juballers te zetten om vervolgens gezamenlijk nog eens Valéro te spelen. Het plezier straalde van alle gezichten af en zo ook bij het publiek. Wederom een geslaagd optreden dus, waarin de vereniging zich op een andere en meer spontane aan het thuispubliek heeft kunnen laten zien.



Bekijk de video van Jubal en Jong Jubal met Valero op Facebook.

Bekijk alle foto’s van Cultuur op de Hoek op Flickr.











04/06 - JUBAL **JUBAL FAMILIE-AVOND**







Bekijk alle foto's van
de Familie-avond op Flickr.

Familie-avond

En die avond werden deze concerten nog eens dunnetjes over gedaan bij de Jubal Familie-avond om en in het JMC, inclusief het gezamenlijke Valéro. De buurtbewoners waren ook uitgenodigd en bij de concerten was het redelijk druk met publiek en een aantal waagden de stap zelfs naar binnen om een biertje of een andere versnapering te halen. Daarna was het podium voor Brasso-ciety (met de alumni Davey Smaal en Marcel van Zanten) en bleef het nog lang onrustig, maar tot 23:00 uur, daarna werd het feest achter gesloten deuren in het JMC voortgezet.




Wong's









06/06 - JUBAL
CAVALCADE LUNDI DE PANTECÔTE ESTAIRES (F)

Parade in Estaires

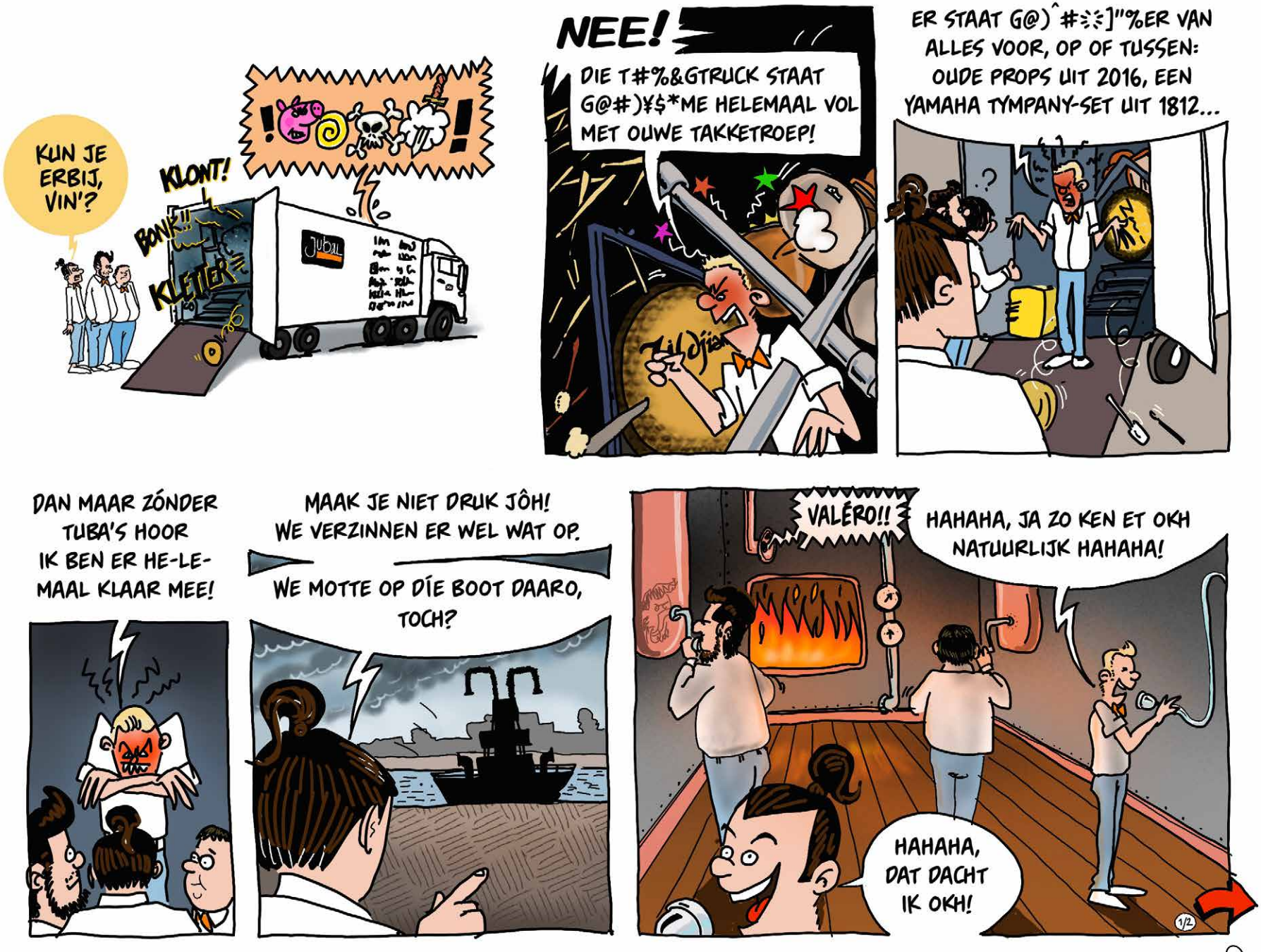
De maandag daarop - 'op een mooie Pinksterdag' - vertrok de Jubal-bus alweer over de grens, naar Estaires in Frankrijk dit keer voor een lange streetparade, of een 'ruiterstoet' zoals ze het daar noemen (in het Frans dan.) compleet met reuzenpoppen en bands en korpsen van over de hele wereld. Een indruk van het evenement kun je hier vinden (Jubal komt rond 14'30")...



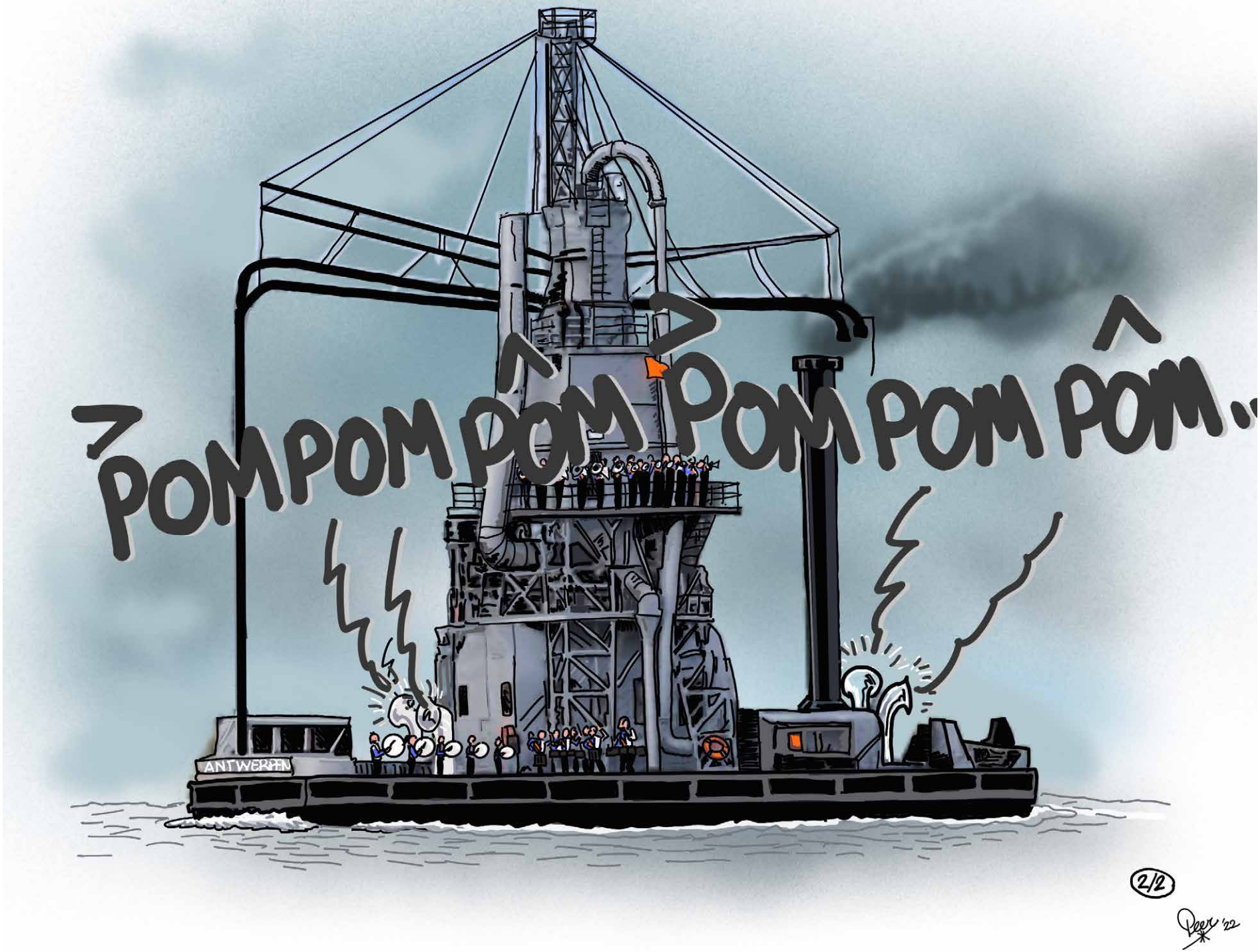




JUBAL RUBBISH DORDT IN STOOM



JUBAL RUBBISH DORDT IN STOOM PART DOS





Wat is je meest memorabele Jubal-moment?

Door Isabell Muller

Wat zijn die verhalen van alle leden om te smullen he, vind je ook niet? Of het nu gaat om grappige, mooie, dierbare omschrijvingen van een Jong Juballer, of iemand die speelt bij Jubal of iemand die ooit wel eens heeft meegelopen bij een van de twee... Het maakt niet uit, alle verhalen brengen hoe dan ook weer eigen herinneringen op en elke keer als ik een omschrijving van iemand lees krijg ik weer zo'n "o ja- momentje" met een smile op mijn toet van oor tot oor... Heerlijk!

Deze keer beleven we de happy Jubal moments van Naomi, Joey en Brian.

Wat is je meest memorabele Jubal-moment?



Naomi van Lienden

Jubal | Hornline | Baritone

Hallo, mijn naam is Naomi. Ik heb vanaf 2009 tot 2018 bij Jong Jubal gelopen, bij de color guard en 2019 was mijn eerste seizoen als guard-lid bij Jubal.
In 2020 heb ik de beslissing genomen om naar de hornline te gaan, omdat het mij toch wel leuk leek om muziek te gaan spelen. Dat was ook best wel moeilijk omdat toen corona begon en we minder tot geen trainingen hadden.
Toen Isabell me vroeg of ik een stukje wilde schrijven over mijn meest memorabele Jubal-moment moest ik even nadenken over welke ik moest opschrijven. Ik heb in mijn eerste Jubal jaar veel memorabele momenten gehad zoals Polen, Rastede, Frankrijk en nog veel meer momenten, maar mijn meest memorable moment bij Jubal waren toch wel de European Music Games-Finals.
Na een jaar keihard getraind te hebben zijn de finals toch wel een van je hoogtepunten van je seizoen.

Na ook 9 jaar naar Jubal te hebben gekeken vanaf de ledentribune met Jong Jubal geeft het ook een gaaf gevoel om er eindelijk tussen te staan en de Jong Juballers je naam te horen roepen. Wat je zelf de jaren daarvoor heb gedaan naar de Juballers. Zodra je een stadion betreedt met veel publiek die massaal klapt, roept, schreeuwt, juicht en toetert, dan komt er gewoon een geweldige kick in je naar boven en wil je niets anders dan knallen met die show.



Dordt in Stoom 2022

Wat is je meest memorabele Jubal-moment?



2019 Dutch Music Games Champions

Zodra je een stadion betreedt met veel publiek dat massaal klapt, roept, schreeuwt, juicht en toetert, dan komt er gewoon een geweldige kick in je naar boven en wil je niets anders dan knallen met die show.



Color Guard Jong Jubal



Color Guard 2019



Baritoneline 2022

En de spanning of je nou door bent naar de finale of niet (wat 9 van de 10 keer wel gebeurt). Ik weet nog wel dat het tijdens de pauze heel hard had geregend, waardoor er ook wel wat mensen vielen. We zijn dat jaar tweede geworden. Het voelt ook dat je je doel heb bereikt na een paar maanden hard te trainen. Ook hadden we nog een optreden na de finals staan in Duitsland. Dat voelde voor mij apart omdat ik na de finals nooit echt meer een optreden of weekend weg had. Soms kijk ik nog wel eens terug op de jaren bij de guard en dat ik het wel eens mis om een vlag in mijn handen te hebben maar ik heb het enorm naar mijn zin bij de hornline en word er elke training steeds beter in en ik ben benieuwd wat me de aankomende jaren en de aankomende optredens, weekenden weg en tours mij nog zullen gaan brengen.

Groetjes Naomi





Snareline 2012

Joey van de Burgt

Jubal | Percussion | Bass Drum

Als drummer is het de ultieme prestatie om de best percussion trofee tijdens de DCE finals te winnen. En omdat voor mij na onderhand 10 seizoenen Jubal te hebben gelopen heel lastig wordt slechts één memorabel moment uit te kiezen, neem ik je graag mee naar die momenten met als hoogtepunt het seizoen van 2018.
Om te beginnen met het jaar 2012, mijn eerste seizoen bij Jubal. Het seizoen na een spectaculaire tour door Amerika in 2011. Een perfect seizoen voor mij om in te stappen gezien het niveau ietsjes naar beneden ging dat jaar. Na alles gewonnen te hebben, zowel indoor als outdoor, hadden we alleen nog de taak om de best percussion trofee binnen te slepen tijdens de grote DCE finals. Met dank aan een extreem goed front ensemble was ons dit gelukt ondanks dat het corps zelf vierde werd. Ik had me nooit kunnen voorstellen om het eerste seizoen gelijk zulk groot succes te behalen. En ik wilde meer, winnen is leuk.



Snareline 2013



Snareline 2018 aan het begin van het seizoen

In 2013 hadden we al een voorgevoel dat het een mooi seizoen zou gaan worden nadat we op WMC goud met onderscheiding hadden weten te behalen. Tijdens de DCE finals wonnen we wederom de best percussion caption en werd Jubal DCE kampioen. Ik wist toen nog niet hoe uitzonderlijk het was om DCE kampioen te worden en dat het uiteindelijk 4 seizoenen zou gaan duren voordat we deze prestatie zouden herhalen.

In de seizoenen na 2013 begon voor de percussion het grote gevecht tegen de percussion van The Company. Toen we in 2014 hadden verloren en in 2015 een DCI tour zouden gaan maken waren we vastberaden om de titel weer naar Dordrecht mee terug te nemen. Na een succesvolle prelims show stonden we op plek nummer één. Helaas alleen voor die middag, want in de avond ging de trofee mee naar Engeland. In 2016 werd ik aangewezen als center snare om de percussion te gaan leiden. Met als grote droom natuurlijk om de best percussion trofee weer te mogen winnen met Jubal. In 2016 voltrok zich exact hetzelfde scenario als in 2015 waarbij we met prelims op nummer één stonden en met finals de runner up waren en in 2017 mocht het helaas ook niet zo zijn.

Toen kwam 2018, met een DCI tour op komst en een snareline waarvan 1 jongen rookie was, moest het toch een keer gaan gebeuren? Hongerig naar de titel als nooit tevoren gingen we dit seizoen in.
Statistisch gezien waren onze scores bij de wedstrijden voorafgaand aan DCE hoog. En dat was een voorteken voor een magische avond waarin we eindelijk prelims én finals wonnen maar niet alleen als percussion maar ook als geheel corps. Na 4 jaar runner up te zijn geweest achter The Company was het dan eindelijk gelukt: de best percussion trofee ging weer mee naar Dordrecht!

Het winnen van die titel na telkens tweede worden was een enorme ontlading. Het was meer op een obsessie gaan lijken om de Jubal percussion weer aan de absolute top te krijgen. En winnen is nog steeds leuk.

Groeten,

Joey

Winnen is leuk!





Brian den Boer

Jong Jubal | Percussion | Tenor



Hoi iedereen, ik ben Brian en nu 17 jaar en speel nu tenor.
Toen ik 11 jaar was heb ik de overstap gemaakt van Jong-Holland junioren naar Jong Jubal. En omdat ik bij Jong-Holland bij de bassline speelde ben ik dat ook bij Jong Jubal gaan spelen.
Binnen 1 jaar samen met mijn broer Ricardo de show instuderen en de muziek onder de knie krijgen was best wel een uitdaging. Maar het was gelukt en het eerste optreden bij Jong Jubal was in Dordrecht op koningsdag.
Dat was super leuk en veel leuke optredens volgenden achter elkaar aan. Maar DCN 2016 was toch wel heel mooi. Daar won ik mijn voor het allereerst mijn gouden medaille samen met natuurlijk alle Jong Juballers.

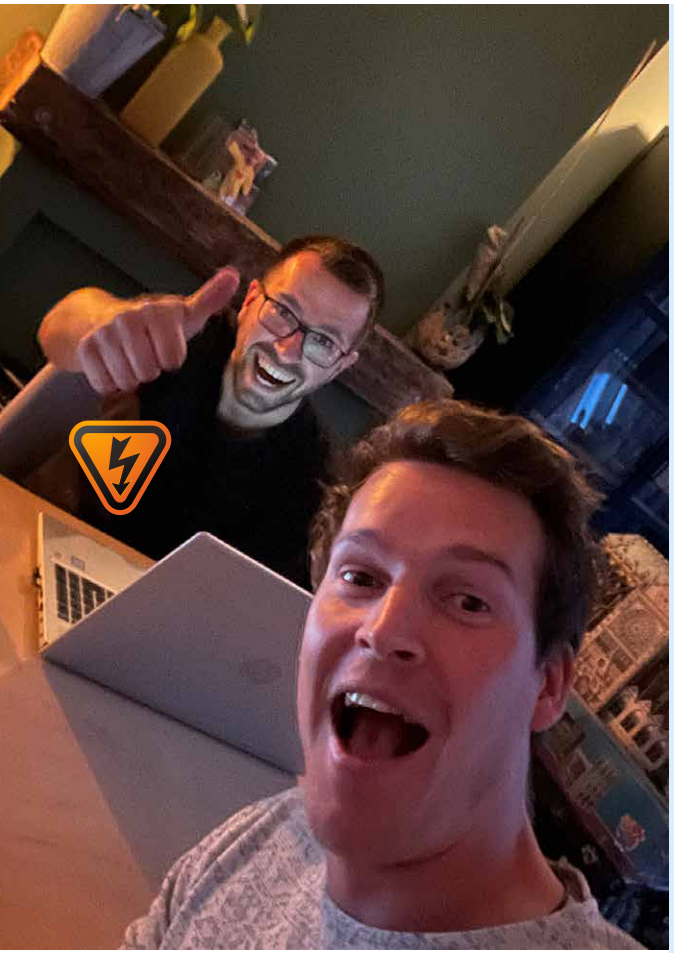
Maar voor mij was het de 1e waar ik nog steeds megatrots op ben. Deze dag was mooi, maar ook heel spannend. En er volgenden nog veel meer van dit soort feestmomenten!

Nu ik dus 17 ben zal dit mijn laatse jaar zijn bij Jong Jubal. Het laatse jaar zal op tenor zijn.

Groeten Brian.

Wat is je meest memorabele Jubal-moment?

FinCom



Commissie: FinCom
Leden commissie: Demy van der Jagt & Anton Buitendijk

Wij als financiële commissie, ook wel afgekort als *FinCom*, zijn oorspronkelijk gestart als klankbord voor het bestuur. Dit was naar aanleiding van onze vele vragen, wellicht met wat kritiek, op de begrotingen welke tijdens de ledenvergaderingen werden gepresenteerd. Zodoende kreeg het bestuur input vanuit leden die met een andere blik naar de financiële zaken keken en konden wij ze ook adviseren.

De afgelopen tweeënhalf jaar is onze rol breder geworden en pakken wij steeds meer zaken zelfstandig op. Hieronder vallen onder andere: de ***Grote Club Actie***, de ***Rabo Club Support*** en het aanvragen van subsidies bij gemeentes en/of fondsen. Daarnaast hebben wij tijdens de coronaperiode de bar- en boosteruitverkoop georganiseerd om in die periode geld te generen. Ook zijn we nu, na de coronaperiode, weer gestart met de sponsoring door middel van stickers op de truck. Los van de elk jaar terugkerende acties, pakken wij nu ook losse projecten op. Hierbij kan worden gedacht aan het maken van een begroting, het binnenhalen van een potentiële sponsor of het maken van een financieel plan van aanpak voor bijvoorbeeld het vervangen van een truck.

Wij beiden zijn naast FinCom lid ook beide actief als stafflid bij Jubal. Demy is instructeur bij de hornline en ikzelf ben captionhead visual. Dit



(...)uit ervaring hebben wij namelijk geleerd dat het efficiënter is om op deze avonden werk te verzetten in plaats van vergaderen en met acties op zak huiswaarts te keren.

zorgt ervoor dat onze lijntjes onderling kort zijn, wij zien elkaar immers wekelijks. Maar om ervoor te zorgen dat wij toch ook daadwerkelijk acties kunnen uitvoeren in plaats van alleen maar praten komen wij ongeveer één keer per twee weken op, meestal, een dinsdagavond samen. Dit zijn avonden waarop wij dus echt werk verzetten, uit ervaring hebben wij namelijk geleerd dat het efficiënter is om op deze avonden werk te verzetten in plaats van vergaderen en met acties op zak huiswaarts te keren.

Zoals eerder genoemd zijn wij in de FinCom terecht gekomen door onze kritische houding op de begrotingen. Door onze interesse in de financiële cijfers blijven wij ook gemotiveerd om met onze inbreng vanuit de FinCom de club financieel gezond te houden. Daarnaast kunnen wij het bestuur ontlasten door onderdelen op te pakken die prima door ons kunnen worden uitgevoerd en die wij ook leuk vinden om uit te voeren. Wij zijn dan ook bij steeds meer onderdelen betrokken, maar dit bouwen wij wel langzaam op. De reden hiervoor is dat wij het graag goed en gestructureerd willen oppakken zodat de club hiervan in de toekomst ook profijt van heeft. Daarnaast om ervoor te zorgen dat wij niet overlopen van het werk.

Wellicht denk je wel; 'Maar de financiële commissie bestond toch uit meer dan twee leden?'. Dat klopt! Eerder was **Cor Koekkoek** ook lid van de financiële commissie, Cor heeft alleen besloten om te stoppen met de financiële commissie aangezien hij ging verhuizen en daardoor niet meer in de gelegenheid was om op regelmatige basis bijeen te komen. Daarom zijn wij nog steeds opzoek naar leden of vrijwilligers die ons willen komen versterken. Dit betekent niet dat je een economische opleiding hoeft te hebben gedaan, dat hebben wij immers ook niet, maar wel zin en motivatie om de club financieel sterker te maken! Mocht je dus interesse hebben of wil je meer weten stuur ons een bericht of spreek ons aan op de repetitie, of wellicht op de vrijdagavond in het JMC onder het genot van een drankje en een schaal Joppers!

Anton Buitendijk
(& Demy van der Jagt)

Het WMC In een notenDo(o)p

Het WMC komt eraan. Bij gebreke van andere vergelijkbare en serieuze competities is de maand juli 2022 wereldwijd wel iets om naar uit te kijken. Één van de bouwers van het WMC *as we know it today,* is **Paul Doop.** Paul heeft vanaf het eerste uur dat hij kennismaakte met Jubal, Oranje Vibes. Maar wie is Paul Doop? Oud-gedienden kennen hem zeker en dat is vice-versa...

Paul vertelt en bekent zijn roots waaronder die van *Team Orange...*

Door John Franken

«(...) hoorde ik over Jubal Dordrecht en ik ging eens kijken op een DCH contest en daar zag ik Jubal... ik was verkocht.»



Wat was jouw achtergrond/muzikale ervaring voordat je bij Jubal kwam? Welk jaar heb je bij Blue Devils gelopen?

Ik ben begonnen als vijfjarige jochie op snare (toen gewoon kleine trom geheten) bij de toenmalige Don Bosco Drumband & Majorettes uit het Zuid-Hollandse Rijswijk. Ik kom uit een muzikaal gezin maar niemand in mijn familie heeft ooit bij een muziekvereniging en in uniform gespeeld. Vader, moeder, ooms etc hebben allemaal in popbandjes gespeeld (en doen dat nog). Door de Don Bosco jubileumtaptoe in 1979 waar toen de Beatrix Band uit Hilversum optrad, ben ik nieuwsgierig geworden in alles wat over de 'Amerikaanse Stijl' ging. Don Bosco ging over naar een Marching Band à la de High School bands terwijl ik inmiddels juist Drum Corps erg gaaf vond. Mijn ideaal was al direct The Blue Devils. Ik zag beelden van hun show uit 1980 in de winkel van het toenmalige Muziek Hakkert in Rotterdam. Die sound... wow!

Bij Don Bosco heb ik veel geleerd. Ik heb daar snare gespeeld, timbale/bongo combinatie maar ook een aantal jaren trombone en uiteraard de muziekschool doorlopen. Doordat ik ook piano kon spelen was de overstap naar malletinstrumenten niet moeilijk. Maar toch liep ik vast. Ze deden wel Amerikaans maar ook eigenlijk niet. Ik denk dat heel veel verenigingen begin jaren 80 met dat dilemma rondliepen. Wel/niet Amerikaans... en zoals vele verenigingen eigenlijk pas te laat toch doorgezet namelijk toen de meeste fanatieke leden al weg waren. Net zoals ik. Door de mensen bij Muziek Hakkert (ene Albert Rottier) hoorde ik over Jubal Dordrecht en ik ging eens kijken op een DCH contest en daar zag ik Jubal... ik was verkocht. Ik weet nog dat ik op een vrijdagavondrepetitie ging kijken. Het was gezellig en diverse leden vroegen of ik misschien zin had om mee te gaan naar het CJMV gebouw. Dat lag tegenover het station dus ik moest toch die richting uit. Daar kwam ik met Andries van der Graaf aan de praat. Hij vroeg hoe laat de trein ging en toen kwam ik erachter dat ik moest gaan rennen. Hij bood direct een slaapplaats aan. Hij vertelde me die avond tot laat de geschiedenis van Jubal en de winterguardplannen... het eind van het verhaal was dat ik me de week erna aanmeldde bij Jubal als aspirant-lid.

Je hebt ook nog een periode Winter Guard gedaan (mid jaren 80?). Hoe was dat voor jou?

Ik ben lid geworden in de loop van het jaar 1982. Ik ben tot 1992 verbonden geweest aan Jubal. In die jaren heb ik veel rollen bekleed. Ik ben spelend lid geweest tot 1987, maar heb ook in de winter guard gelopen (pre-Misterstijd) in 1983 en 1984. In 1985 heb ik samen met Hans Kloppert bij een aantal Nederlandse Winter Guardgroepen lesgegeven en in 1986 heb ik in de UK een winterguardprogramma geschreven en daar ook lesgegeven (toenmalige Southern Knights) dus best actief geweest in de Winter Guard-activiteit. Daarnaast heb ik een aantal jaren de PR van Jubal gedaan en heb ik de pitpartijen voor Jubal geschreven. Dat is begonnen in 1985. Ik riep in 1984 een aantal dingen over de malletpartijen (want we hadden toen nog geen pit; we liepen gewoon met die zware instrumenten). Andries en Sjaak zeiden toen, waarom schrijf jij dan niet wat en dus een aantal malletpartijen heb ik in 1985 geschreven. Vanaf 1986 heb ik alle mallet- en timpanipartijen geschreven. Dat was toen samen met Jan Dubbeldam die captionhead was geworden. Ik vond dat een hele mooie tijd en een geweldige ervaring.

In 1984 was ik voor het eerst in de USA en reisde mee met de Sky Ryders waar ik veel leerde over hoe zij shows schreven, arrangeerde en programma's cleanden. Ik hoefde niet te helpen in de keuken of met uitladen, ik was de hele tijd bij de drumstaff en het creatieve team. Via DCI had ik een fieldpass gekregen voor de DCI Finals (Sky Ryders haalde de finals niet in 1984) en zodoende stond ik op de 50 yardline foto's te maken van al die mooie DCI korpsen en het was Garfield Cadets en Blue Devils die mijn hart hadden gestolen. De West Side Story van Garfield had ik tijdens de toer al een aantal keren gezien maar wat zij op de Finals lieten zien zal ik nooit meer vergeten. En de sound van de brass en percussion van Devils was ongeëvenaard. Die twee korpsen hebben mij door de jaren geïnspireerd bij het samenstellen en coördineren van programma's.

Via Jubal leerde ik Lisa Gilmer kennen. Via Jubal leerde ik ook over DCA want dat was in Nederland eigenlijk heel onbekend. Net voor de zomer van 1986 kreeg ik een brief van Lisa Gilmer of ik zin en tijd had om malletsectie van de pit van The Buccaneers te versterken. Ik heb mijn spaarrekening leeggeroofd en ben naar Wilmington vertrokken waar ik de zomer bij Lisa thuis verbleef en ging meedraaien in de pit van The Reading Buccaneers; een enorme ervaring met veel gevolgen. Een van de voormalige slagwerkers speelde dat jaar bij The Blue Devils en toen die in de buurt waren gingen we langs en werd ik voorgesteld Tom Float. Toen Tom vroeg wat ik speelde en hoorde dat ik mallets speelde stelde hij me voor aan Catherine Float (ja zijn echtgenote) die het frontensemble van The Blue Devils

Sinds wanneer wordt het WMC georganiseerd?

Het WMC werd in 1951 als eerste georganiseerd door harmonie "St. Aemiliaan", Bleyerheide en Harmonie "St. Pancratius", Nulland. Decor voor het festival is het Parkstad Limburg Stadion. Het WMC is een muziekfestival in brede zin en combineert wedstrijden voor amateurblaasorkesten, marching- en showbands, slagwerkensembles en dirigenten met hoogwaardige concerten door meestal professionele orkesten en ensembles en een Buitenfestival in de Kerkraadse binnenstad. Meer dan 19.000 muzikanten uit alle delen van de wereld namen aan de editie van 2005 deel, die ongeveer 650.000 bezoekers trok.

De meest recente editie werd gehouden van 6 juli tot en met 30 juli 2017. De editie die was gepland voor 2021 werd vanwege de coronapandemie die in 2020 uitbrak verplaatst naar 2022.

André Rieu is sinds 2013 beschermheer van het WMC. Het muziekfestival ontvangt subsidie van onder andere het Fonds voor Cultuurparticipatie.

bron: Wikipedia

Ik dacht als ik het niet zou doen dat ik altijd spijt ervan zou hebben. Was dit impulsief? ...jazeker, maar ik vond het een kans die ik niet voorbij mocht laten gaan.

instrueerde. Ik moest even kort wat voorspelen waarna ze zei dat als ik echt bij The Blue Devils wilde spelen dat dit niet onmogelijk was, maar dat ik dan wel eind december van dat jaar al in Concord moest zijn om mee te repeteren en de audities te doen. Ze bood aan dat ik mee mocht repeteren door de weeks en dan audities kon doen in januari en begin februari. O.k. tuurlijk. Even verhuizen naar Concord in december. Maar het was ook mijn laatste kans want in 1987 zou mijn age-out jaar zijn.

Ik studeerde nog en als ik naar de USA wilde dan moest ik mijn studie onderbreken want ik moest er in december al zijn. Na heen en weer gebel en honderden guldens armer aan telefoonkosten (internet bestond nog niet) mocht ik iets later komen namelijk 9 januari. Dus kort na de jaarswisseling ben ik naar de USA vertrokken om een poging te doen om mee te gaan spelen bij de The Blue Devils. Er was natuurlijk een hele grote kans dat ik niet door de audities zou komen maar toch wilde ik het doorzetten ook al moest ik mijn studie er voor onderbreken. Ik dacht als ik het niet zou doen dat ik altijd spijt ervan zou hebben. Was dit impulsief? ...jazeker, maar ik vond het een kans die ik niet voorbij mocht laten gaan.

Ik kan boeken vol schrijven over wat ik heb meegemaakt bij The Blue Devils. Natuurlijk heb ik er ontzettend veel geleerd over wat het is om bij een Drum Corps te spelen, hoe je in basis een topkorps neerzet maar ook hoe programma's werden ontwikkeld en op dat hoge niveau. Doordat ik een van de eerste buitenlanders was binnen BD mocht ik overal aan tafel meekijken. Zo heb ik meetings mogen bijwonen van het Management maar ook van de staff, dat was ongelooflijk waardevol. Maar ik veel meer geleerd over mezelf. Ik had nauwelijks geld en ik was



1986 Samen met Lisa Gilmer (Reading Buccaneers)

In de jaren erna bleef ik voor Jubal schrijven en ging ook helpen met het programma waarbij het me lukte om ***Wayne Downey*** *als brassarrangeur te strikken voor Jubal (1989) en* ***Dave Hill*** *(1990-1992).*





volledig teruggeworpen op mezelf. Ik hoor vaak verhalen over Nederlanders die goed werden opgevangen bij DCI-korpsen en bij gastgezinnen waren ondergebracht etc. Nou dat was toen echt niet zo bij The Blue Devils. Ik kreeg een paar adressen waar ik terecht kon om te slapen die eerste week en daarna was je op jezelf aangewezen. Met weinig geld is dat best een uitdaging maar het is me gelukt. Ik deelde een heel groot appartement met 4 slaapkamers met 8 andere Blue Devils leden. Daarnaast ging ik werken als instructeur bij Blue Devils B, de lokale High Schoolband, Bingohal en als verkoper van mobiele telefoons. Tijdens dat jaar leerde ik ook Gail Schultz kennen en die heeft veel invloed gehad op mijn leven erna.

Na de DCI Finals in 1987 ben ik eerst nog teruggegaan naar DCA om The Reading Buccaneers te helpen in de drumstaff en na de DCA Finals weer terug naar Nederland om de periode naar de DCH Finals met Jubal weer door te brengen. In de jaren erna bleef ik voor Jubal schrijven en ging ook helpen met het programma waarbij het me lukte om Wayne Downey als brassarrangeur te strikken voor Jubal (1989) en Dave Hill (1990-1992). In 1988 ben ik in de zomer teruggaan als arrangeur en instructeur van het frontensemble van The Colts en in 1989 deed ik dat voor de Bluecoats. Hierna ben



Paul bij de Reading Buccaneers in Jubal-uniform, Olympic Retreat 1986 DCA Finals)

ik me weer meer gaan focussen op afstuderen en werk in Nederland. Via de dienstplicht ben ik toen gaan spelen bij het Trompetterkorps der Cavalerie waar ik pauken speelde tijdens de vele concerten maar ook shows op de fiets met achter mij aan een xylofoon of op het stuur een lyra of bekkens.

Was dat ook de aanleiding om uiteindelijk jurylid te worden (CGN,DCN, EMG, WAMSB)?
Bij welke andere internationale organisaties heb je deze professie beoefend? Wat heb je daar geleerd?

Terug in Nederland werd ik via Andries ook gepolst of ik misschien geen jurylid wilde worden bij DCH. Ik kreeg een gesprek met Simon van der Paal (Juliana Middelburg) die toen captionhead percussion was bij DCH. Ik ging in opleiding en toen het seizoen 1988 bijna startte, stopte Simon om persoonlijke redenen en ineens was ik Captionhead Percussion bij DCH. Dat is eigenlijk hoe ik als jurylid ben begonnen... ik was erin geluisd☺

Ik heb eigenlijk het jureren niet willen doen maar er waren toen geen anderen en ik wilde DCH ook niet in de steek laten. Ik was veel liever bezig met programma's coördineren en schrijven van arrangementen. Echter ik zag wel de waarde van een goed jurysysteem; je kan daarmee echt ontwikkelingen stimuleren. Je kon via die weg echt bijdragen aan de ontwikkeling van het fenomeen Show. Dat is op de dag van vandaag mijn belangrijkste drijfveer om te blijven meewerken als jurylid, juryvoorzitter, schrijver van jurysystemen en educatieprogramma's maar ook als programma coördinator.

Jubal en het WMC

1989

Jubal reist in 1989 voor het eerst af naar Kerkrade om daar deel te nemen aan de openingsceremonie. Niet voor de punten dus, maar voor het publiek.
In 1989 zou Jubal aantreden in nieuwe uniformen, ware het niet dat die uniformjasjes door een 'foutje' bij de stomerij flink waren gekrompen. De brass-muziek was gearrangeerd door Wayne Downey en in de show zijn inderdaad Blue Devils klassiekers te horen, maar Wayne arrangeerde speciaal voor Jubal een nieuw arrangement van Over the Rainbow, de opener van dat jaar.
Het optreden van Jubal werd destijds **live uitgezonden** op nationale tv en presentator Hans van Willigenburg kondigde het korps aan als "Jubal uit Utrecht". Later zou blijken dat dit niet de enige keer dat er een vergissing wordt gemaakt bij onze 'home town'...



Adest kwam dat jaar met hele duidelijke invloeden vanuit de drum corps-wereld op het veld, inclusief een pit met concertpauken maar ook met een choreografie die op diverse momenten zo uit een drum corps-show zouden gekomen kunnen zijn.

Ik herinner me dat je ook aan diverse stuurgroepen/projectgroepen hebt deelgenomen, die zich m.n. richt op doorontwikkeling van de wereldwijde activiteit (Muziek, Show, Organisatie). Wat is het meest in het oog springend waar je trots op bent?

Door de jaren heen ben ik ook actief geweest (en nog wel) in verschillende stuurgroepen en projectgroepen die bezig waren met de doorontwikkeling van de activiteit Show in Nederland. Eind jaren 90 werd ik veel gevraagd om mijn visie te vertellen op show bij de KNFM en bij o.a. en het steuninstituut voor de blaasmuziek in Utrecht. Ik deed clinics en workshops samen met o.a. Marinus Vuijk, de man achter K&G Leiden. Ik vond dat de drum corps en de showbands veel van elkaar konden leren (en dat vind ik nog steeds). Iedereen zei dat dit ook zou moeten kunnen maar geen enkele club pakte dit op totdat in 2002 ik werd benaderd door Adest Musica uit Sassenheim met de vraag of ik mijn drum corps-expertise en visie op showprogramma's ten dienste van hun vereniging wilde inzetten als programma coördinator/consultant voor hun WMC 2005 product. Dat was een hele mooi ervaring met veel leermomenten. Dat product was volgens mij de definitieve eerste stap van de zogenaamde 'crossover' producten. Adest kwam dat jaar met hele duidelijke invloeden vanuit de drum corps-wereld op het veld inclusief een pit met concertpauken maar ook met een choreografie die op diverse momenten zo uit een drum corps-show zouden gekomen kunnen zijn. Ik ben toen meerdere programma's bij diverse showbands gaan samenstellen en coördineren zoals o.a. bij DVS, Adest Musica, Rijnmondband en het Kamper Trompetterkorps.

Jubal en het WMC

1993

Vier jaar later reist Jubal wederom af naar Kerkrade, maar nu om wel voor de punten mee te doen. Echter niet met het idee om hoog te scoren, want de gedachte was dat 'drum corps' flink ondergewaardeerd zou worden op dit blaasmuziekfestein. Tot ieders verrassing bleek **de Harry Connick-show *'Heavenly'*** goed gewaardeerd te worden en behaalde Jubal zelfs een eerste prijs met lof en de dagprijs van die dag. Het product, met Big Band-muziek van Harry Connick Jr., bleek niet alleen door Drum Corps-liefhebbers te worden gewaardeerd, maar ook door het publiek in Limburg en dus ook door de WMC-jury. Als we de voorbereiding net zo serieus hadden aangepakt als collega corps, of zoals we voor DCH-Finals zouden repeteren, dan zou er wel eens meer ingezeten kunnen hebben. Over 4 jaar zouden we dat anders gaan doen...





Paul overhandigt de CGN Winds Open Class 2022 kampioensvlag aan Duncan (Jubal Winds)

Ik zie dat drum corps(style) verenigingen en de zogenoemde traditionele korpsen steeds dichter tegen elkaar aan kruipen als het gaat om muzikaliteit, showmanship maar ook het hebben van een werktitel/thema waarbinnen de show en muziek helemaal is opgebouwd (welk verhaal vertelt dit korps eigenlijk?). Hoe zie jij dat?

We zien dat publiek goed inelkaar gezette programma's hoog waardeert (kijk naar bijvoorbeeld Winter Guard) als het maar ook goed wordt uitgevoerd. In de jaren 80 en 90 was het vaak de muzikaliteit van de drum corps die achterliep op het gemiddelde muzikale niveau van een muzikant bij een Nederlandse topshowband. De nederlandse showbands konden op hun beurt veel leren van de drumcorps op het gebied van programmering, choreografie en slagwerk. Uiteindelijk hoopte ik dat de twee werelden zo veel van elkaar zouden leren dat het op alle fronten nog mooiere programma's oplevert zowel muzikaal, visueel als ook theatraal ongeacht de stijl. Daarmee zeg ik niet dat traditionele marsprogramma's niet goed kunnen en zullen aanslaan. Ik denk juist dat hoe beter je de

Jubal en het WMC

1997

Na het succes van 1993 zouden we het serieuzer aan gaan pakken. Daarnaast deed Jubal - net als dit jaar - niet meer mee aan een Drum Corps-competitie. In september het jaar ervoor wist Jubal namelijk niet het felbegeerde kampioenschap te behalen, iets wat volgens vriend én vijand onterecht was. In een speciaal ingeaste Algemene Ledenvergadering werd er besloten om uit de Drum Corps competitie van DCH te stappen. Het WMC was dus de enige competitie waar iets te winnen viel voor Jubal en zodoende werd alles op alles gezet om dit doel te behalen. Met kleine wijzigingen werd de succesvolle show van 1996 herhaald, om zodoende muzikaal het maximale eruit te halen en de hegemonie van K&G te kunnen doorbreken.
In de maanden voor het WMC was dan ook de 'buzz' in de showbandwereld dat Jubal dit wel eens zou kunnen gaan flikken. Ondertussen werden er allerlei gimmicks aan de show toegevoegd, waaronder grote doeken in het veld ala die van ***Star of Indiana uit 1992.***
Helaas ging de performance van **'Back to the Roots, Part Dos'** op de dag zelf helemaal mis. Muzikaal en showtechnisch was het niet het niveau van de repetities of van Finals het jaar ervoor en tot overmaat van ramp werd het doek dat aan het einde van de show zou worden opengetrokken een strik. Wel een eerste prijs met lof, maar helaas geen dagwinst, om van 'het vaandel' maar te zwijgen. Volgende keer beter dus...





Calgary Stampede High School Band 2017 (foto: WMC)

intentie van het programma neerzet, hoe hoger het publiek het zal waarderen. Niemand waardeert een moeilijk programma als het niet goed wordt uitgevoerd en andersom.

Hoe anders is de activiteit in bijvoorbeeld in landen uit het Verre Oosten, waar je ook jouw ervaring en kennis hebt kunnen uitoefenen?

In de jaren 1985-2013 heb ik ook voor vele buitenlandse showbands en drum corps gewerkt als arrangeur/instructeur en programma consultant. Door mijn werk als adviseur bij het WMC in 2005 kwam ik aanraking met de WAMSB die mij vroegen als jurylid voor hun wedstrijden zowel in Europa als ook in Azië. De cultuur in Azië was voor mij ook een openbaring....wat een discipline en leergierigheid. Als ik in Maleisië en Thailand clinics deed of workshops zaten er soms meer dan honderd jongeren ademloos te luisteren en instructeurs die je het hemd van het lijf vroegen. In 2007 werd ik door het WMC en WAMSB gevraagd of ik samen met Henk Smit een jurysysteem wilde maken waarbij zowel drumcorps als ook marchingbands als ook andersoortige muziekgezelschappen zich welkom voelden want in Azië waren er net als in Nederland veelsoortige samenstelling binnen de showkorpsen. De visie die ik steeds verkondigde kon ik nu in een systeem bouwen. Samen met Henk Smit hebben we toen dagen zitten schrijven aan een systeem dat we het One World System noemden. Een jurysysteem waarbij alle showstijlen samen konden komen waarbij we keken naar de overeenkomsten in plaats van de verschillen. Uiteindelijk zijn we allemaal mensen die lopend muziek maken. Tot op de dag van vandaag wordt dit systeem gebruikt bij de WAMSB (Azië, Zuid Amerika, Noord Amerika, Europa), het WMC en inmiddels ook bij de KNMO, BDMV (Duitsland) VLAMO(België) en LGF(Denemarken). In ieder land kan men lokale nuances toevoegen maar het framework blijft gelijk. Met dit systeem hebben we in die landen kunnen bijdragen aan de ontwikkeling van het fenomeen show; daar ben ik best trots op.

Vooral het werken in Azië blijft voor mij bijzonder omdat ik in de jaren dat ik er als jurylid en clinician heb gewerkt, zo'n enorme kwalitatieve groei heb mogen zien. De eerste jaren dat ik er kwam, waren we als Europese Showbands best nog wel hun gelijke maar inmiddels zijn ze ons op vele gebieden ver vooruit. Door hun discipline, doorzettingsvermogen en mentaliteit hebben ze die groei kunnen verwezenlijken en gek genoeg hebben we daar als Europeanen veel aan bijgedragen. De grote Thaise showbands hebben steeds gekeken naar wat de Nederlandse

(...) ik denk dat het steeds duidelijker is dat het niet om de stijl gaat maar om hoe de constructie EN de uitvoering van je muziek en showprogramma gaat. Een hele goede uitvoering van iets minder artistiek programma kan gewoon winnen.

verenigingen die op het WMC kwamen deden. Wat maakte ze goed? Ze hebben veel in muzikaliteit geïnvesteerd naast de enorme ontwikkeling die ze op visueel gebied hebben doorgemaakt. Ze zijn gaan samenwerken met Amerikanen maar ook met top symfonieorkesten. Aziaten zijn trots, werken hard en zijn behoorlijk competitief. Doordat we in Europa op het gebied van show minder progressie maakten, zijn de Aziatische bands zich meer gaan richten op de USA als het over show gaat. Als het om muzikaliteit gaat zie dat je de Aziatische bands zich willen meten met de concertorkesten op het WMC. In Azië heeft Japan en daarna Thailand de beste showbands. Na kopieën van Amerikaanse programma's zie je nu vele authentieke Aziatische programma's van hoog niveau op zowel visueel als muzikaal gebied. Ik heb door de jaren hele mooie en waardevolle contacten overgehouden aan mijn reizen door Azië, met name Maleisië, Thailand en Taiwan. Deze zomer zal ik ook weer in Thailand jureren maar ook in Rastede (Duitsland) voordat ik bij het WMC aanschuif als juryvoorzitter voor de Show- en Marsparadewedstrijden. De volgende regio waar ik veel van verwacht is Midden- en Zuid Amerika. Ook daar heb ik een aantal malen mogen jureren en de showbands daar zijn ook in opmars met name in Brazilie en Colombia. Dat zal de volgende regio zijn dat op wereld-showniveau zal gaan meedoen.

WMC, voor de één een plaag (te weinig waardering, te oubollig) voor de ander een vierjaarlijkse uitdaging waarbij alles op alles wordt gezet om kampioen te worden in de diverse onderdelen/klassen.
Wat is voor jou de mooiste, grootste doorontwikkeling van het WMC geweest, als we kijken naar de laatste 20 jaar?

Tja, het WMC; daar heeft iedereen wel een mening over. Het is enerzijds een competitie dus er zijn mensen die het geweldig vinden en

Jubal en het WMC

2001

Voorafgaand aan het WMC werd - vergelijkbaar met dit jaar - een tour door Frankrijk gedaan. De club vertrekt voor vier dagen naar Mazamet. Jubal bestaat dat jaar 90 jaar en gooit het over een andere boeg. Deze keer wordt er een Arabisch show-thema op het veld gebracht en tijdens de Franse tour werd er, samen met de uit de USA overgevlogen brass instructeur Barry Oosterwaal toegewerkt naar een goede prestatie op het WMC.
Op 21 juli reist Jubal af naar Kerkrade. De dagen daarvoor is er nog hard getraind in Dordrecht en ook op de dag zelf wordt er nog wat doorgenomen op het veld van de jeugd van Roda JC. Daarna is het **showtime.** Na afloop zijn de leden tevreden, ook al valt het aantal punten wat tegen. Zoals gebruikelijk geeft Jubal 's avonds in de overvolle binnenstad van Kerkrade nog een concert. Het publiek is door het dolle heen.





Blue Devils 2005 “Dance Derby of the Century”

anderen die het als een periodiek terugkerende nachtmerrie ervaren. Allereerst vind ik dat je als vereniging altijd de keuze hebt om mee te doen of niet. Als je dan meedoet dan vind ik dat je minimaal de spelregels en de context van dit evenement goed moet begrijpen. Als je dat niet doet dan loop je het risico misschien minder goed te score thuis te komen of er een enorm teleurgesteld gevoel aan over houdt. Ik vind zelf dat de mooiste doorbraak is dat we af zijn gestapt van al die verschillende secties binnen de onderdelen mars en show. Ik vind dat je daarmee iedereen een beetje voor de gek houdt. Show is show en mars is mars ongeacht de stijl. De verschillende stijlen maak het evenement juist zo bijzonder en dat moet je koesteren maar dat is niet hetzelfde om voor iedere soort en uiterlijk een eigen sectie te creëren. Het vergt van het jurysysteem natuurlijk wel wat en al helemaal van de juryleden. Maar ik denk dat het steeds duidelijker is dat het niet om de stijl gaat maar om hoe de constructie EN de uitvoering van je muziek en showprogramma gaat. Een hele goede uitvoering van iets minder artistiek programma kan gewoon winnen. Dat maakt het spannend en uiteindelijk is het publiek de grote winnaar. Die ontwikkeling heb ik mede ingezet in de opmars naar het WMC 2005, 2009 en 2013 en nu weer naar het WMC 2022.

Hoe anders wordt het a.s. WMC (juli 2022) dan voorgaande edities? Wat is de grootste verandering, wat jou betreft?

Het WMC 2022 is een verdere ontwikkeling van de ingezette beweging in de opmars van 2005. Daarbij is geprobeerd een aantal veel gehoorde opmerkingen te verwerken in de programmering. Er is vaak gesteld dat het onmogelijk is om over

Jubal en het WMC

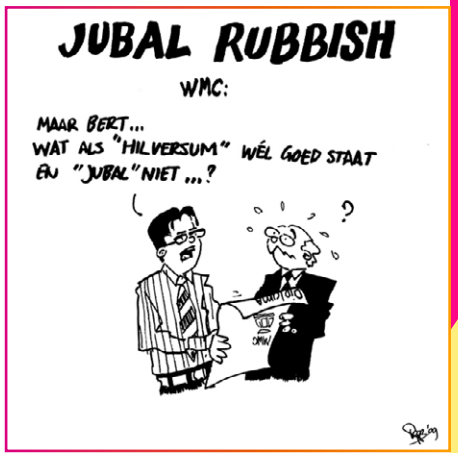
2005

Dit is het eerste jaar dat er in voorbereiding op het WMC een tour door Italië wordt gedaan. Staff en bestuur ziet dit als een goede voorbereiding op de USA-Tour die het jaar erna gepland staat. Bijkomend voordeel is dat ook de Blue Devils meetouren door Italië en dat er zelfs in Italië een gezamenlijke feestavond werd georganiseerd.
Ook traint Jubal in Italië veel, want een week later staat het Wereld Muziek Concours in Kerkrade op het programma. Een wedstrijd waar de Blue Devils eveneens aan meedeed. De **show ‘Danzón’** verloopt voor Jubal redelijk, het corps behaalt 88,01 punten wat in de categorie ‘1ste prijs’ valt, maar de leden hadden op meer gerekend. Ze hadden graag de 90-punten grens weer eens wil- len doorbreken. Dat lukt de Blue Devils uiteraard wel, zij winnen het WMC 2005 in hun klasse.



Natuurlijk zullen smaken altijd verschillen maar als iets echt goed is, dan wordt dat herkend en erkend door een jury, maar vooral ook door publiek.

4 weekenden de verschillende programma's te vergelijken. Je ziet nu in 2022 dat de divisies veel meer geclusteerd zijn in 1 weekend en daar waar mogelijk zelfs op 1 dag. Daarmee komt het WMC tegemoet aan die veelgehoorde opmerking. Een andere is dat de betere programma's onmogelijk in 1 keer goed beoordeeld kunnen worden en dat het jammer is dat de echte concurrenten voor de titel niet direct achterelkaar spelen. Ook hier heeft het WMC op ingespeeld door voor de hoogste divisie show het fenomeen prelims/finals in te voeren, iets wat we uit de drumcorpscompetities kennen maar ook internationaal zien we overal vormen van prelims en finals. Op de laatste zondag zien we dan ook de beste showkorpsen het tegen elkaar opnemen. De jury zal dan de shows voor een tweede keer zien en het zal een wervelende wedstrijd worden waarbij het publiek getrakteerd wordt op de beste 12 beste korpsen uit de prelims. Hiermee denkt het WMC een gelijker speelveld te hebben gecreëerd voor deze topshows. Door de grotere investering die dit van de deelnemende korpsen vraagt (je bent 3 dagen in Kerkrade) is het prijzengeld voor deze top 12 korpsen aangepast. Echt een unicum voor een Nederlandse wedstrijd.



Jubal en het WMC

2009

Het WMC 2009 in Kerkrade is in 2009 anders dan andere jaren. Jubal krijgt een beoordeling volgens een nieuw systeem. Pijnlijk puntje is dat Jubal bij het binnenkomen in het stadion op de grote beeldschermen wordt gepresenteerd als 'Jubal Zwolle'. Later, als de oorkonde inmiddels binnen is, komt er nog een foutje aan het licht. Jubal komt volgens de oorkonde uit... Hilversum. De leden kunnen er wel om lachen, de club is redelijk tevreden met de behaalde resultaten van de show **"Goochelaars en Geesten".** Van de website: *"Jubal heeft zaterdagavond 1217,5 punten gescoord en daarmee in haar klasse de hoogste score van de dag neergezet op het Wereld Muziek Concours te Kerkrade. Het WMC vormde voor Jubal het slotstuk van het succesvolle voorseizoen. De dag in Kerkrade verliep helaas behoorlijk regenachtig, wel hadden we een prachtige locatie toegewezen gekregen om te trainen."*





Surasakmontree Brass School Band (Bangkok Thailand) De winnaars van de World Division Show van 2013

Tot slot: gaat een drum & bugle corps (of drumcorpsstyle) nou eindelijk eens een keer het WMC winnen? Wat is daarvoor nodig?

Allereerst de vraag wat een drum corps is. Is dat een vereniging die zich zo noemt? Is het een concept? Is het een manier van denken, werken en ontwerpen? Zeg het maar. Als je kijkt hoe tegenwoordig een showband als K&G uit Leiden of een Adest Musica repeteert dan lijkt dat erg op hoe een drum corps dit aanpakt. De wereld van showkorpsen heeft een lange maar mooie ontwikkeling gemaakt. Als ik kijk naar het product van Adest Musica in 2005 en in 2009 van DVS, in 2013 een Kamper Trompetterkorps of de Euroband en in 2017 de Rijnmondband... dat hadden zo maar drum corpsproducties kunnen zijn en ik denk dat deze ontwikkelingen zich verder zullen doorzetten.

Wat zich nog onderscheidt is vaak nog de uniformering. Veel showbands in Nederland zijn naar militair voorbeeld gekleed maar is dat elders in de wereld anders? Iedereen associeert het uniform van The Cadets met puur drum corps terwijl het gewoon naar het voorbeeld van Westpoint is gemaakt, een militair opleidingsinstituut net zoals het uniform van DVS als voorbeeld de Limburgse Jagers heeft en Adest Musica de Koninklijke Grenadiers. Het meest bekende jaren 80 Blue Devils uniform stamt af van de gala-uniformen van de US Airforce. Ik hoop dat het beste showproduct het WMC Show wint en dat geldt ook voor het beste Mars- en Marsparadeproduct. Ik denk dat de meesten het wel eens waren toen in 2013 een Thaise showband de titel meenam naar huis. Het was echt een geweldig showproduct waarbij zowel qua inhoud als uitvoering geweldig gepresteerd werd. Maar

Jubal en het WMC

2013

Voor de voorbereiding op het WMC 2013 werd er besloten om mee te doen aan de 'Open Dutch Showband Championships' in Assen. Met de show 'The Deadly Game, a Sherlock Holmes Mystery' werd een programma gebracht dat zowel uitdagend voor de leden als entertaining voor het publiek was en dan niet alleen voor het drum corps publiek. Dat bleek een schot in de roos, want Jubal oogstte dat jaar overal veel lof met het programma, zo ook op het ODSC. Die middag werd er nog gewonnen, maar 's avonds op het plein moest Jubal haar meerdere erkennen - in een ander Jury-systeem dan die van die middag - in het Kamper Trompetterkorps..

Het **optreden tijdens het WMC** verliep voorspoedig en met 90.18 werd er weer eens een eerste prijs met onderscheiding behaald en mocht het zich officieus het beste drum corps van het eindklassment noemen.





Jubal - Never Grow Up in 2017

uiteindelijk is het de smaak en sentiment van mensen dat zal medebepalen bij het gevoel dat de beste show gewonnen heeft. Dat is ook zo bij een wedstrijd met puur drum corps zoals DCI en bij iedere vorm van competitie.

Mijn insteek is dat een goed showproduct is: een goed showproduct. Natuurlijk zullen smaken altijd verschillen maar als iets echt goed is, dan wordt dat herkend en erkend door een jury maar vooral ook door publiek. En met goed bedoel ik dat de basis van de performers goed is (goed getraind en daarmee geloofwaardig), het product goed is ontworpen en dat er goed vanuit effectoogpunt is gecoördineerd zodoende dat de maximale synergie wordt bereikt tussen wat je hoort, ziet en daardoor voelt en ervaart. Dat kan door iedere vorm van orkest en stijl bereikt worden.

Jubal en het WMC

2017

De laatste editie van het WMC waarbij Jubal acte de precense gaf was die van 2017. Zonder een voorbereidiende tour door Italië of Zuid Frankrijk dit keer, maar wel een deelname aan Taptoe 's Hertogenbosch, waar meer WMC-Toppers waren te zien. Met een iets minder 'herkenbaar' en tot de verbeelding sprekend programma voor het 'gewone' publiek dan in 2013, duurde het dat seizoen even voordat alle kwartjes op hun plaats vielen. Helaas te laat voor het WMC. Jubal behaalde met ***'Never Grow Up'*** slechts 85,75 punten, een eerste prijs, maar zonder onderscheiding en - voor zover de scores te vergelijken zijn - de laagste score ooit op het WMC. Dat moet dit jaar toch beter kunnen lijkt ons...




THE CHOICE
OF THE CHAMPIONS
Quantum MkII
MAPEX
Jubal


THE WINDS
BENEATH
THE WINS
Superb Intonation.
Clear Projection.
Enormous Power.
ADAMS
MARCHING BRASS
Handcrafted in The Netherlands.
Jubal

BEHIND THE DESIGN

THE GAME

JONG JUBAL 2022



Door Maarten Walraven

‘The Game’ is de show waarmee Jong Jubal dit jaar het 90-jarig jubileum ingaat. De show heeft zowel een link met de toekomst als het verleden. Aan de ene kant zie en hoor je futuristische elementen, aan de andere kant zijn er knipogen naar de iconische games van vroeger. Of je het nu leuk vindt of niet, gamen is niet meer weg te denken uit de vrije tijd van kinderen. Daarom zoekt ook deze nieuwe show weer contact met de belevingswereld en interesses van kinderen. In de vorige Jubal Flitsen heb je meer kunnen lezen over het proces dat het design team doormaakt om zo’n show te kunnen schrijven. In dit item lees je alles over de show zelf; het verhaal, de verstopte thema’s, de betekenis achter de muziek en dans, en meer.

LOADING...

Playlist
Beluister hier de playlist met de originele muziek die is gebruikt als inspiratie voor **The Game.**









De Props in 'Level 0'
De *Arcade Hall*

Level 0 – The Break In

Wat begon als idee voor een pre-show werd uiteindelijk toch een shownummer, vandaar de bijnaam "Level 0". Jong Jubal begint het verhaal met het binnensluipen in een oude arcade hal. Onder de spannende muziek van de game Yooka-Layee begint de inbraak. Het corps maakt in de drill de vorm van de arcade hal, en de guard gebruikt sabres en rifles om als bewakers de hal te bewaken. De brass spelers spelen crescendo's terwijl ze draaien, als een soort zoeklicht om naar de inbrekers zoeken. Eenmaal in de hal staan er verschillende arcade spelcomputers, dit zijn de props. De derde spelcomputer is wel heel vreemd, er is iets mis... In een enorme vortex verdwijnt het hele corps in de digitale wereld.

Uniform design:
Boven: de uniformen zoals ze eruitzien in de 'normale' wereld; onder zoals in de digitale wereld.
Hints naar de gaming-wereld? Het gaas in de mouwen en hoodie zijn matrixen waardoor je de wereld in pixels ziet. In het guarduniform zie je aan de rechterkant glitchende pixels. Op de borst bij de color guard een pprogressbalk of *health bar* en de witte streep bij de muzikanten komt uit Pong. Verder verandert de JJ badge in een QR-code naar de digitale JJ badge...

Level 1 – The Game Master

In deze digitale wereld ziet alles er anders uit, Jong Jubal zelf ook! Met een subtiele uniform switch is Jong Jubal veranderd in een digitale vorm. Ieder lid heeft een unieke barcode, en zelfs het logo op de borst is veranderd naar een QR-code. Een echostem van boven kondigt zich aan als de Game Master, en de master legt de regels uit. *"Welkom in The Game. Wil je eruit ontsnappen? Probeer mij dan te verslaan in de volgende levels."* Level 1 bestaat uit allemaal kleine games die Jong Jubal moet uitspelen. Als eerste Pong, het allereerste spel ooit gemaakt. Je ziet de bekende balkjes links en rechts in de drill, en het ping-pong effect hoor je ook in de brass en het front ensemble. Het level gaat meteen door met Space Invaders, hele simpele muziek met slechts 4 noten die versnellen. Jong Jubal gaat door met Pacman, waarbij je de jongste leden als Pacman spookjes door het doolhof ziet rennen. Het spel staat dan heel even op pauze (kun je het beroemde geluidje horen?), daarna is het tijd voor Super Mario! Je hoort de beroemde muziek en geluidjes, als je goed kijkt zie je zelfs dat de guard bewegingen meegaan met de beroemde Mario sprongen.





In de Vortex



'Mario-huppeltje'

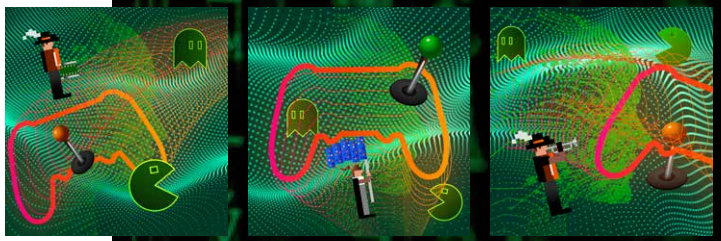
Hoor jij hier ook Uptown Funk verstopt in de muziek zitten? Met een laatste Tetris line-up is level 1 uitgespeeld!

Level 2 – Reload

Level 1 is gelukt, maar de levenspunten zijn bijna op. In Level 2 is het daarom tijd voor een "reload". De muziek is in dit level meteen anders. In Level 1 was alles strak en ritmisch, bijna als vierkante pixels. Dit level is bijna als meditatie, met mooie melodieën uit de game Zelda. Ook heel anders en lang niet gezien: handvlaggen bij de guard. In een rustige maar grote opbouw laadt Jong Jubal weer helemaal op. Het idee van opladen is ook terug te zien in het uniform, namelijk in de "health bar" op het guard uniform, die meer en minder gevuld kan zijn.

Level 3 – The End Game

In Level 3 nemen we het direct op tegen de eindbaas, de Game Master zelf. De snelle muziek van Ratchet & Clanck gaat meteen vol gas van start, en blijft tot het einde van de show doordenderen. Op de props is de Game Master te zien, die uit drie onderdelen bestaat. Maar gecombineerd is de Game Master compleet en maakt Jong Jubal zich op voor de ultieme uitdaging. De guard vlag met Pacman afbeeldingen doet ook wat terugdenken aan de uitdagingen die zijn overwonnen. De muziek lijkt steeds sneller te gaan door de afwisselende maatsoorten en de rockbeat van de percussion. Na lang strijden lukt het Jong Jubal, de Game Master is verslagen! We reizen weg uit de digitale wereld, terug naar de echte wereld. High score!



Props in Level 1 en 2



Props gecombineerd in Level 3

Drum Corps in de media

Repertoires

Competities... anyone?
Hoe staat het met alle Drum Corps events in de wereld? De bekendste - voor ons althans - gaat binnenkort van start: de DCI 50th Anniversary Summer Tour trapt op 24 juni af in San Diego Californie, met 'Corps at the Crest'. Op 28 juni staat de Drum Corps International Tour Premiere gepland in Detroit en **Bluecoats** (Canton, OH), **Blue Stars** (La Crosse, WI), **Boston Crusaders** (Boston, MA), **Cavaliers** (Rosemont, IL), **Crossmen** (San Antonio, TX), and **Phantom Regiment** (Rockford, IL) zijn dan te zien in diverse bioscopen in het land (in de USA dan).

In Nederland kwam het bericht dat **Juliana** definitief stopt met drum corps en verder gaat als 'show orchestra'.
In Duitsland liet **Starriders** en **Spirit of 52** weten dit seizoen ook geen show op de velden te gaan brengen. In Duitsland echter wel de Rasteder Musiktage, een DCE gecertificeerde contest, waar zowel Jubal als Jong Jubal aan mee gaat doen.



Uit de UK kwam het nieuws dat ondanks een enthousiast begin **Kidsgrove Scouts** en **The Company** niet op de Europese velden te zien en te horen zijn dit jaar. Over Kidsgrove gaan verschillende geruchten, de voorzitter zou ermee opgehouden zijn en daardoor werd het corps opgeheven, maar andere bronnen suggereren dat het komt door een te klein ledenaantal. Maar ondanks het gemis van de twee grootste Engelse toppers: **DCUK** heeft tenminste wel een Drum Corps-competitie, wat dan over Nederland niet gezegd kan worden.

In de UK is de eerste contest op zondag 17 juli in Leicester, de tweede op zondag 4 september in Hinckley en zaterdag 17 september zijn de DCUK-Finals in het Butts Park Arena in Coventry. Bij alle data zijn nog geen deelnemers bekend.

De website van Kidsgrove is uit de lucht, wel valt er iets te lezen op hun Facebookpagina.
The Company's website is nog wel in de lucht, maar sinds 2020 niet meer bijgehouden.



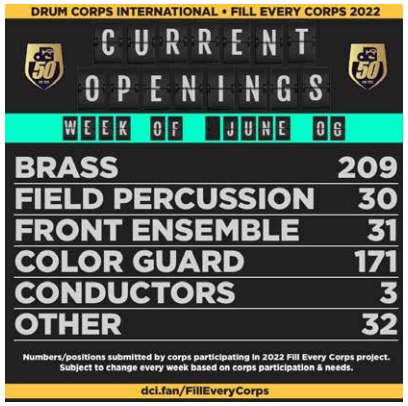
'Die DCUK-finals op zaterdag 17 september had best een weekje later gekund' zou je denken. Dat dacht ik namelijk ook, er zijn immers geen Europese kampioenschappen, maar tot mijn verbazing viel mijn oog op het artikel *'The European Drum Corps Championships are back'*. Hierin wordt uitgelegd dat na een hiaat van 2 jaar er in 2022 eindelijk weer een Europees Drum Corps kampioenschap gehouden gaat worden en dat dit zelfs in het FC Dordrecht stadion gehouden gaat worden op zaterdag 24 september! Gewoon in onze eigen 'home town' dus! In Nederland nog helemaal niets over gelezen, gezien of gehoord, maar in de UK blijkbaar al bekend. Het evenement staat open voor alle corps, ook voor niet-drum corps en corps die door de gevolgen van de covid-pandemie geen show (drill) kunnen brengen, maar bijvoorbeeld wel een concert kunnen spelen. Daarnaast ook een 'DrumLine Batt-



le-event' in samenwerking met DCI. Korpsen uit heel Europa kunnen zich inschrijven via www.dceurope.org en op deze website is tevens alle informatie te lezen.

#FillEveryCorps

In de vorige uitgave schreef ik over de oproep van DCI om alle corps 'gevuld' te krijgen met de haastig #FillEveryCorps. Die actie is nog steeds gaande en bij de start van de maand juni waren er binnen heel DCI nog spots: 209 Brass, 30 Field Percussion, 31 Front Ensemble, 171 Color Guard, 3 Drum Majors/Conductors en 32 overige. Ik ben benieuwd of de spots allemaal nog gevuld gaan worden, of dat ze de grill gaan aanpassen op minder leden of dat we gewoon 'gaten' gaan zien.







Repertoires

En wat zijn de DCI repertoires dit jaar? De aankondigingen zijn vrij laat en op moment van schrijven nog niet bij iedereen bekend.

Blue Devils heeft hun show de titel 'Tempus Blue' gegeven. Wij weten inmiddels dat 'Tempus' Latijn voor 'tijd' is en inderdaad, dat is waar de show over gaat: de kleur 'blauw' door alle tijden heen. In de illustratie bij de aankondiging van de show is een soort blauwe Cavalier te zien met op de achtergrond een wervelwind aan kunstwerken een fotootje van vlak na de oprichting. Diverse kunstenaars worden genoemd, Picasso, Titiaan en - natuurlijk - Yves Klein, maar Johannes Vermeer wordt - ondanks de duidelijke afbeelding van Het Meisje met de Parel' niet genoemd.

Blue Knights gebruikt de titel 'Vibes' om de unieke cultuur en setting van hun home town, Denver, te "verkennen en te vieren" en probeert elementen van stedelijke kunst en stijl te combineren met de herkenbare stijl van de Blue Knights van de laatste jaren.

"De levendigheid van kleuren, de vibratie van texturen en geluiden, en een sfeer die alleen kan worden omschreven als uniek Blue Knights, vertegenwoordigen de diversiteit van het zelfonderzoek en de persoonlijke identificatie van onze leden, terwijl we de toeschouwer aanmoedigen om de muzikale, visuele, en marcherende kunsten op een nieuwe manier." aldus de tekst op hun website. Een van de nummers in het programma is 'Don't Worry, Be Happy' van Bobby McFerrin. Ik ben benieuwd hoe dat gaat klinken. Meer info op hun website.

Bluecoats en de **Blue Stars** hebben beide hun show op moment van schrijven nog niet aangekondigd, maar als dit wél gebeurt, dan kun je dit bijhouden op de #DCI2022 Show Announcement Tracker.

Boston Crusaders lijkt met 'Paradise Lost' voort te borduren op het succes van 2019, maar heeft ook wel een Carolina Crown-tintje: Paradise Lost is een episch gedicht van John Milton over de val van de mensheid; het moment dat Adam en Eva door Satan werden verleid om van de verboden vrucht van de Boom der Kennis te eten, en God hen uit de Hof van Eden verbannen.

The Cadets brengen een show met de titel Rear View Mirror. Deze zomer is ook het 50-jarig jubileum van Drum Corps International en daarom blikt het corps uit Allentown Pennsylvania zowel terug als vooruit.

Zo is op hun website te lezen: *"Geïnspireerd door Jack Kerouac's On the Road, neemt Rearview Mirror het publiek mee op een nostalgische 'langlauftocht'. Vintage kleuren en patronen uit de jaren '50 en '60 worden gecombineerd met een cool beatnik-gevoel om de reis tot leven te brengen."*
Het showlogo vind ik heel geslaagd en met name door de restvorm van de twee gespiegelde 'R'en, waardoor een achteruitkijkspiegel ontstaat... briljant!!



Carolina Crown blikt niet terug, maar is in het hier en nu met het programma 'Right Here, Right Now': *"Net als in het leven bestaat een geweldige voorstelling uit een reeks authentieke en memorabele momenten. Spannend, opwindend, inspirerend en adembenemend... er gaat niets boven de speciale band tussen artiest en publiek die ons in staat stelt om deze echte emoties samen te ervaren.*
In de geest van 'Carpe Diem', een uitdrukking die wordt gebruikt om anderen aan te sporen het beste uit het heden te halen, verkent ons programma 'Right Here Right Now' in 2022 het concept van het leven, in het creëren en delen van deze momenten met het publiek. Ons programma is ontworpen om het publiek op unieke manieren te betrekken, waardoor ze zich aanwezig en ondergedompeld voelen, een gedeelde ervaring en band creëren en vluchtige momenten veranderen in oneindige herinneringen."





Bij 'Signs Of The Times' moet ik aan het bijna gelijknamige album van Prince denken, maar in dit programma van **The Cavaliers** komt de versie van Prince niet voor, wel die van Harry Styles. *"Onze perceptie van de gebeurtenissen in de geschiedenis en onze realiteit geven ons het gevoel dat minuten, dagen en jaren versnellen en vertragen. Maar het is een illusie. Tijd blijft constant en consistent; gestaag door onze vingertoppen glippen terwijl de wereld zich in een steeds sneller tempo ontwikkelt en verandert. Elke generatie drukt zijn stempel op de wereld, verandert de loop van de geschiedenis en herhaalt vaak de stemmen uit het verleden. De productie "Signs of the Times" van de Cavaliers uit 2022 neemt je mee op een reis van de begindagen van de drukpers tot de moderne tijd van sociale media, terwijl ze laten zien hoe de tijd eindeloos is en zichzelf op mysterieuze manieren herhaalt."*
Ook al over 'Tijd' dus (A Clockwork Green...?)

De **Colts** slaan een zij(de)weg in met 'The Silk Road' en was oorspronkelijk gepland voor het seizoen 2020.
De zijderoute ontleent zijn naam aan de zeer lucratieve handel in zijdetextiel die bijna uitsluitend in China werd geproduceerd en naar het oosten naar het Romeinse rijk werd vervoerd.
Visueel zal het programma wagens, kratten en, zoals je verwacht, een overvloed aan stoffen en kledingstukken bevatten. De zijdevlinder begint de evolutie van draad tot stof. En de show wordt afgesloten met een oogverblindende weergave van zijde.





Crossmen geeft haar 2022 productie de titel 'A Möbius Trip' gegeven. Waarschijnlijk niet over de stripserie Mobius, maar het showlogo geeft al iets prijs van een 'Möbiusband', een wiskundige, ruimtelijke figuur die slechts één vlak en één rand heeft. De band bestaat weliswaar uit een vlak, maar kan alleen in drie dimensies bestaan. Vanuit elk punt van de figuur ziet men ogenschijnlijk twee zijden en twee randen, maar volgt men vanuit een punt een rand of een zijde, dan blijkt bij terugkeer dat men ook de ogenschijnlijk andere rand of zijde heeft doorlopen.
De figuur is genoemd naar de wiskundige en sterrenkundige August Ferdinand Möbius uit Leipzig die in 1858 de figuur ontdekte. Bij de aankondiging wordt echter geen verdere uitleg gegeven, laat staan de muziek die gespeeld gaat worden. Een bijdehante persoon (en ik was het niet) reageert met: *"Very cool. But if the last set isn't the first set, I don't know what we're doing here."*

Bij "Dorothy" van **Genesis** moest ik meteen denken aan yellow brick roads en dat blijkt te kloppen.

Terug op de DCI-velden zijn de **Louisiana Stars** ('Star of Louisiana' vonden ze toch iets té denk ik) met hun productie 'Spellbound'. Spellbound is geïnspireerd op het boeiende mysterie dat zich afspeelt in de cultuur van ons huis. Diep in het hart van New Orleans kun je je aangetrokken voelen door de betoverende energie - bijna alsof je de controle verliest. Ik ben benieuwd waartoe dit nieuwe corps toe in staat is deze zomer.

Aan de andere kant ben ik ook benieuwd tot welke hoogte de **Mandarins** zullen rijzen met hun 2022 productie 'The Otherside', geïnspireerd op de Netflixserie Stranger Things.





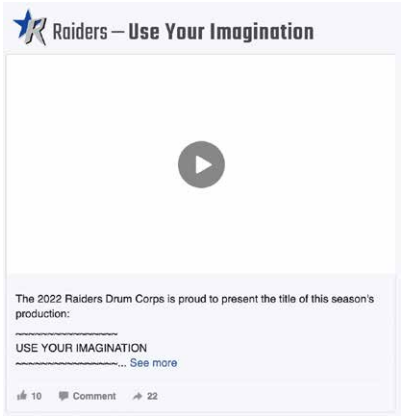
Music City heeft hun show de titel 'Gasoline Rainbow' meegegeven, naar de iriserende regenboogkleuren die zichtbaar zijn als er olie op de zee drijft. Bij de aankondiging is de morsecode voor S.O.S. te lezen en in de begeleidende illustratie is een roestige, doormidden gebroken zinkende olieanker te zien. Geen info over het repertoire.

Pacific Crest zoekt de leegte op met 'Welcome to the Void'.



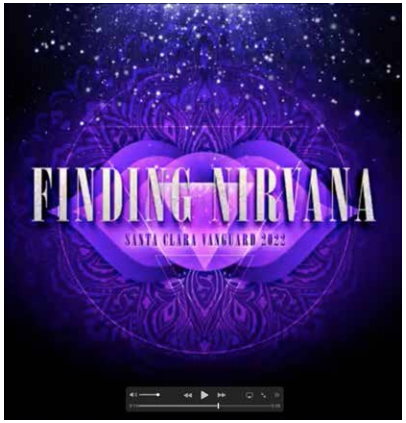
Ook **Phantom Regiment** heeft een enigszins mysterieus programma met 'No Walk Tot Far'. Pas als iedereen genoeg geld doneert willen ze ook vertellen wat voor 'liedjes' ze gaan spelen, en blijkbaar is dit gebeurd, want inmiddels is er een YouTube-filmpje geupload waarin de 'Program Supervisor' uitlegt wat het repetoire is.





Raiders doet een beroep op onze fantasie met 'Use Your Imagination'. Meer dan dat is er nog niet te lezen of te zien, dus we moeten dat er maar bij fantaseren dan.

Santa Clara Vanguard gaat op zoek naar Nirvana. Niet de band waarschijnlijk, maar naar de (Hindoestaanse) toestand van algehele en absolute (innerlijke) vrede. Dat kunnen we wel gebruiken in deze tijd.





De **Troopers** zijn de enrgiecrisis zat en gaat van narigheid zelf maar naar olie boren met hun programma 'vorAcious'. De spelling is expres zo, want de A moet een olieboortoren voorstellen. De Troopers komen uit Casper Wyoming en dat wordt in de volksmond ook wel 'Oil City' genoemd. In het filmpje zie je meer info over het designproces.

Dit alles is uiteraard live te aanschouwen, maar iets goedkoper dan een vliegticket en verblijf in Indianapolis is een maand (of twee) een abonnement op FloMarching afsluiten in combinatie met een VPN. Flo moet namelijk denken dat je alles ergens in de USA bekijkt, buiten de landsgrenzen mag niet van de Amerikaanse Bume/Stemra (hier even geen 'i' van DCI dus...)





Drummen in cartoons

Als afsluiter een luchtiger item: iemand (Eric Carr van het YouTube-kanaal EMCproductions en lid van het US Marines Drum & Bugle Corps) heeft diverse cartoons geanalyseerd waar drummers in voorkomen en heeft gekeken of dat wat je ziet ook klopt met wat je hoort. In geen van de gevallen klopt dit en hij heeft vervolgens datgene wat je ziet op notenschrift geschreven en dit vervolgens gespeeld en op deze manier de cartoons 'accurater' gemaakt. Of her daarmee dan ook lolliger is geworden is de vraag, maar het filmpje is wel vermakelijk.

Tot de volgende keer!

HISTORISCHE FOTO:



26 september 1977

Voor de Jubileumtaptoe ter gelegenheid van het 45-jarig bestaan van Jong Jubal, georganiseerd op het parkeerterrein van Winkelcentrum Crabbehof (toen was daar nog plek voor) had het organiserend commitee Ria Bremer weten te strikken als presentratirice van het evenement. Ria Bremer was razend populair onder de jeugd destijds, als presentatrice van het populaire kinderprogramma **'Stuif 'es In'.** Hier interviewt ze John Franken (links) onder andere over Jong Jubal en de nieuwe uniformen.

JONG JUBAL **KONINGSDAG**











Bekijk alle foto's van Jong Jubal op koningsdag op Flickr.

14 MEI | JONG JUBAL **JEUGDTAPTOE GENDT**

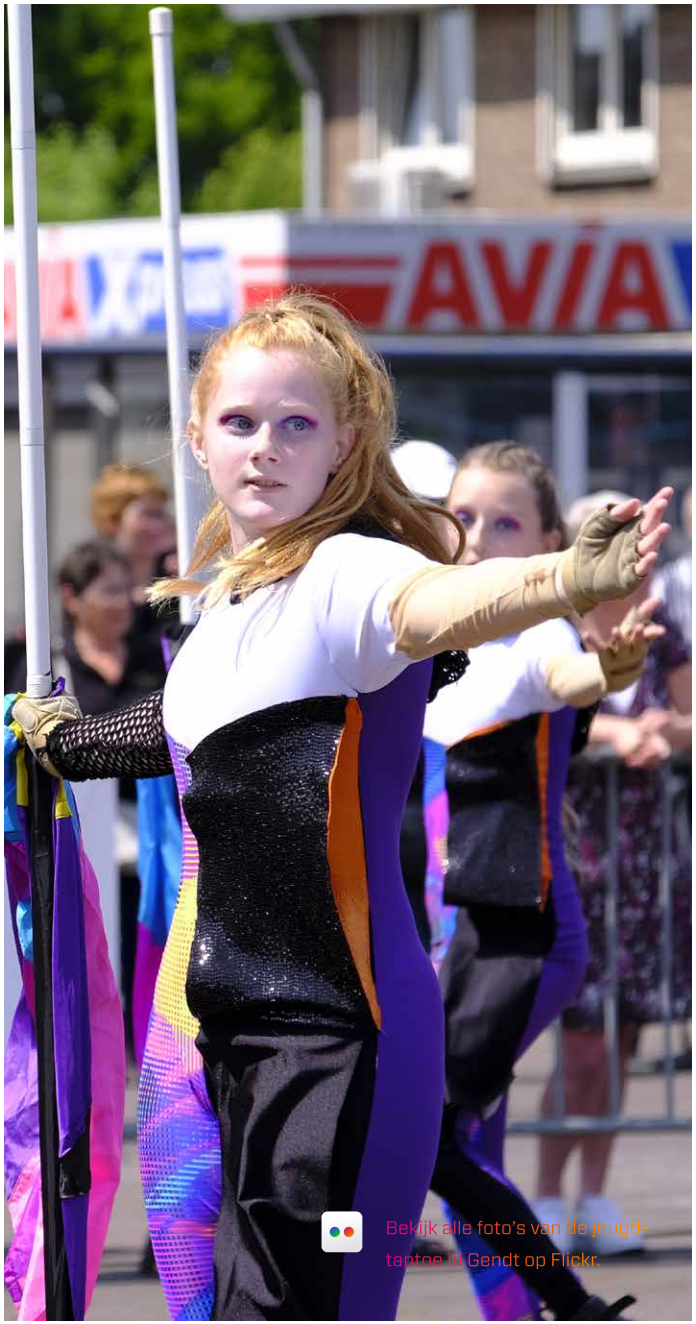












Bekijk alle foto's van de jeugdtaptoe in Gendt op Flickr.

21 MEI | JONG JUBAL **DORDT IN STOOM**









Bekijk alle foto's van Jong Jubal tijdens Dordt in Stoom 2022 op Flickr.

Music Kids en Jong Jubal starten nieuwe ledenwerving met mega-clinic

Door Maarten Walraven

Op maandag 23 mei werd er een heel bijzonder project georganiseerd. Op de basisschool Johan Friso werden de hele dag clinics gegeven aan de groepen 5 t/m 8 door instructie van Music Kids en Jong Jubal. Dit stond al een paar jaar op het wensenlijstje om te organiseren, en met de huidige uitdaging om jeugd te betrekken kon het eindelijk georganiseerd worden. Net als heel Nederland en daarbuiten, staat ook Jubal voor een grote uitdaging om nieuwe generaties kinderen te enthousiasmeren. 2 jaar nauwelijks optreden lijkt daar natuurlijk de boosdoener van te zijn, en dit is niet zomaar even ingehaald.







Johan Frisoschool

Door de connectie van onze Monique en Erna (leerkracht bij de Johan Friso) sloeg het idee van een clinicdag goed aan. Diverse instructeurs hebben speciaal een vrije dag geregeld om op maandag vrijwillig te kunnen lesgeven. Caption head percussion Julian Saly was aardig moe aan het einde van de dag. *"Het waren bijna 100 kinderen die wilden trommelen, verdeeld over 4 sessies. Heel bijzonder om te zien dat sommige kinderen het zelfs sneller oppakken dan de Jong Juballers. Maar er zijn wel verschillen, groep 5 was het meest rumoerig en bij groep 7 en 8 hadden we een half uur over omdat ze zo snel leerden."* Voor Juballer Stan de Tree en Jong Juballer Brian den Boer was het hun eerste ervaring met lesgeven. *"Het is echt zoeken hoe je iets kunt uitleggen. De kinderen hebben natuurlijk nog nooit getrommeld"* aldus Stan. Op echte Music Kids-emmers leerden de kinderen nummers van Suzan en Freek. Ook voor de dansers was er een leuk programma, zij leerden choreografie op de nummers *Ven Ven* en *In de schuur.*

De kinderen die voor toeteren kozen, kregen een primeur. Ze mochten spelen op gloednieuwe plastic trompetten, die Jubal nu bezit met behulp van subsidie en sponsoring van Dal Segno. Caption head brass Ronald Wassink kon er de hele dag mee aan de slag. *"De kinderen willen natuurlijk meteen herrie maken met die dingen, maar soms kost het een half uur voordat ze het eerste geluid eruit krijgen"* aldus Ron. *"We hebben alle basis van muziek behandeld, zoals de verschillen tussen hoog en laag, kort en lang, hard en zacht. Voor kinderen is het vooral een uitdaging om te leren dat muziek vooral luisteren is, in plaats van zelf veel herrie maken"*. De toeteraars leerden die dag de nummers I Feel Good en Sexy Als Ik Dans, deze succesnummers werkten eerder ook al goed om de Music Kids XXL Experience. De muziek was speciaal omgeschreven in een nieuw soort notenschrift, die de kinderen zonder ervaring konden leren lezen.







Uitvoering

Die avond was de grand finale. Door het heersende noodweer werd het concert last-minute verplaatst naar de sporthal van Oranje-Wit. De Johan Friso leerlingen mochten 's avonds laten zien en horen wat ze overdag geleerd hadden. Niet verplicht, dus het was even afwachten wat de opkomst zou zijn... Gelukkig konden we honderden ouders en hun kinderen verwelkomen, volle tribunes aan alle kanten! Het was een vol programma met 17 acts. De demonstratie van alle basisschoolklassen werden afgewisseld door nummers van Jong Jubal zelf, en de staff gaf hierbij uitleg wat alle onderdelen van Jong Jubal allemaal zijn. Aan het eind van de avond stonden alle kinderen dansend op de vloer terwijl Jong Jubal 'Sexy Als Ik Dans' door de zaal liet galmen, en honderden ouders meeklapten. Na de avond kregen alle kinderen een Music Kids flyer in de klas uitgedeeld. En nu is het duimen maar dat de aanwas van nieuwe kinderen weer op een goed niveau komt. We kunnen in ieder geval terugkijken op een van de meest spectaculaire ledenwerfevenementen sinds jaren, en het smaakt naar meer om dit op meer scholen in Dordrecht te gaan proberen!

Bekijk alle foto's op Flickr.

Artikel Dordt Centraal

Video Dordt Centraal

Artikel RTV Dordrecht

Video RTV Dordrecht


pTrumpet






MANGROUW
20 15


PLUS
Multech
MUSIC KIDS


ACQUIMEDIA

4 JUNI | JONG JUBAL **CULTUUR OP DE HOEK**













Bekijk alle foto's van Jong Jubal tijdens Cultuur op de Hoek op Flickr.

4 JUNI | JONG JUBAL **FAMILIEAVOND**









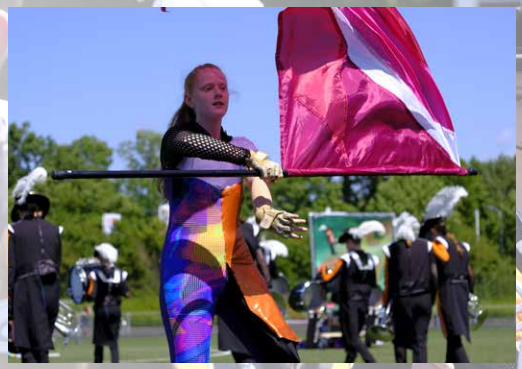




Bekijk alle foto's van Jong Jubal tijdens Cultuur op de Hoek op Flickr.

11 JUNI | JONG JUBAL **JEUGDFESTIVAL HOOFDDORP**















Van Dance Kids naar Jong Juballers

Door Ilse Jacobs

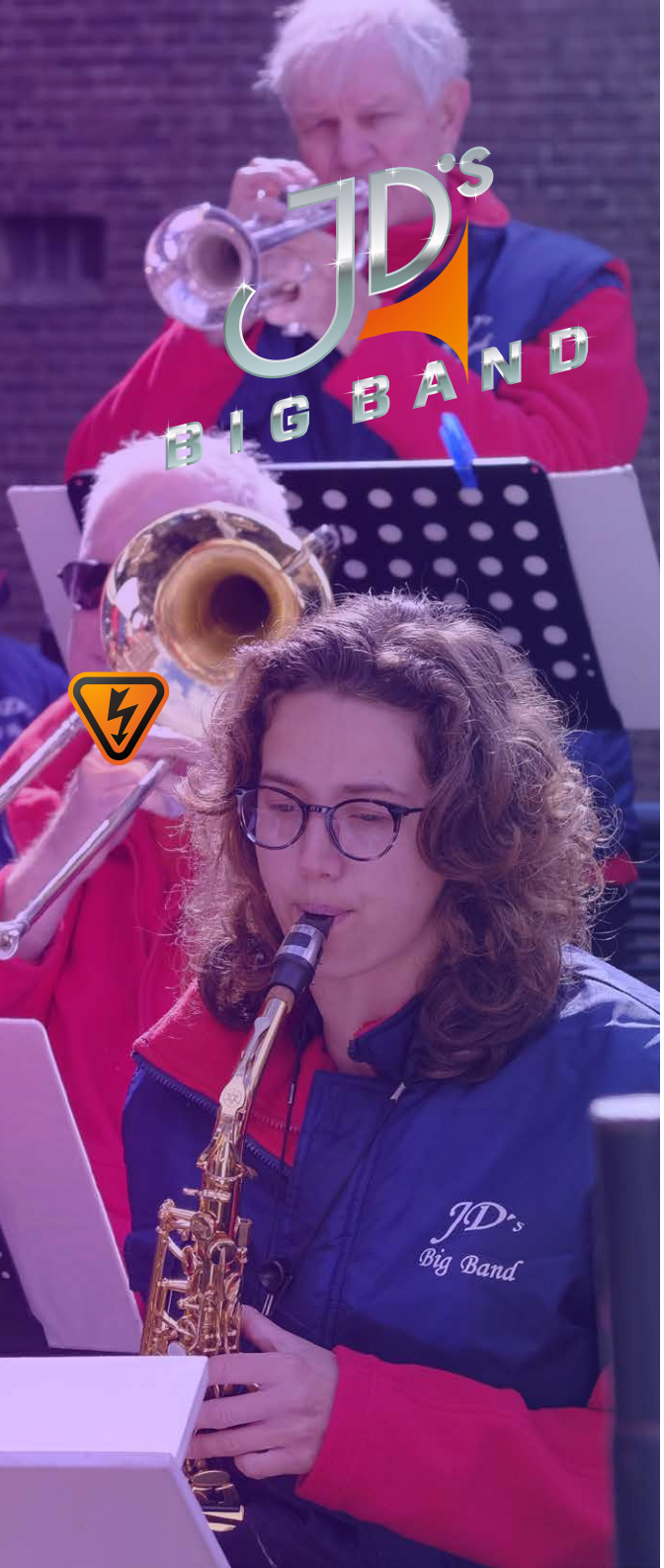
De afgelopen maanden hebben de Dance Kids hard gewerkt om vlaggen en dansen te leren. Elke week werden ze steeds beter en sinds 1 april zijn ze eindelijk officieel Jong Juballers. Hieronder kun je hun verhalen lezen.



De meiden zijn alle drie op een andere manier bij Jong Jubal betrokken geraakt. Valerie was bij de eerste keer kijken naar Jubal op het Statenplein meteen verkocht. Ze vond de vlaggen erg gaaf en de sierlijke bewegingen die de color guard maakte. Jaeley kreeg een tip over een infoavond en is daar komen kijken, terwijl voor Benthe Jubal niet onbekend was. Haar ouders zaten namelijk op Jubal en haar broer zit momenteel op Jong Jubal. Voor veel mensen is en blijft Jubal een familievereniging.

Het meeste wat er geleerd wordt vinden ze alle drie leuk, maar er zijn natuurlijk ook altijd een paar moeilijke en vervelende dingen om te doen. Benthe zegt dat de achtjesoefening haar makkelijk afgaat, waardoor dit niet haar favoriet is om uit te voeren. Wel vindt zij het gooien leuk om te doen. Voor Jaeley blijft sets lezen lastig, maar ondanks dat zegt ze alles leuk te vinden wat ze aangeleerd krijgt. Valeries favoriete oefening is spinnen. Zelf vindt ze het moeilijk om iedereens naam te onthouden. Gelukkig gaat dit al een heel stuk beter, doordat ze op kamp een aantal kinderen beter heeft leren kennen.

Benthe, Valerie en Jaeley zijn het er alle drie over eens dat het showthema van Jong Jubal dit seizoen erg cool is. Valerie zegt dat ze thuis ook af en toe Mario speelt op de Wii waarbij je muntjes moet raken, net als in de show. Jaeley vindt het showthema erg leuk door de herkenbare muziek die te horen is. Ondanks dat de show ze erg aanspreekt, vinden ze het allemaal wel spannend om voor publiek op te treden. Benthe was een beetje zenuwachtig bij de afgelopen optredens, maar ze vindt het wel erg leuk om met de bus weg te gaan. Valerie vond haar eerste optreden erg gaaf. En de eerste busreis naar Gendt vond Jaeley nog een beetje spannend, maar ze zegt dat ze steeds meer kinderen leert kennen en dat het steeds beter gaat. Ook hoopt ze nog heel lang bij Jong Jubal te kunnen blijven. Ze heeft het namelijk erg naar haar zin en ze vindt de staff erg lief.



Big Band News

Eindelijk weer een aubade op het stafhuis met Koningsdag en zaterdag 4 juni een groot cultureel festival in de binnenstad van Dordrecht.

Zaterdag 4 juni: Cultuur op de Hoek. Een festival in Dordrecht dat we met de amateurverenigingen in samenwerking met de gemeente voor het eerst hebben opgezet. Wat een fantastische dag is het geworden. Alle leden van de Jubal-familie hebben hun steentje bijgedragen. Zo ook JD's Big Band. Op het Scheffersplein mochten in de middag op een fantastisch podium met een geweldige, professionele geluidsversterking ons programma ten gehore brengen. Mede dankzij de volschijnende zon zaten de terrassen vol en konden al die mensen èn het publiek dat gewoon even langskwam, genieten van de Big Band klanken. Van California Dreamin' tot Sway en van Livin' La Vida Loca tot Earth, Wind & Fire. Ook mochten we twee zangers begeleiden: Gerard en Jim, die nummers All Of Me en Feeling Good zongen. Als uitsmijter speelden we het nummer Mercy met beide zangers, wat een feestje op zich was! Geniet er nog maar eens van: de video staat inmiddels op ons YouTube-kanaal.

Al met al een geslaagd optreden tijdens het geslaagde festival Cultuur op de Hoek. We gaan nu al kijken om volgend jaar de tweede editie te laten plaatsvinden!

De laatste tijd hebben we dus vooral gerepeteerd voor dit optreden. Helaas hebben we verder geen optredens gehad en eveneens helaas hebben we ook nog geen aanvragen gehad. We hopen natuurlijk dat we na het festival wel aanvragen krijgen, maar we hebben toch het idee dat veel organisatoren nog niet precies weten wat er door kan gaan. Corona heeft meer kapot gemaakt dan je denkt. Maar we blijven lekker en positief doorspelen. Deze zomer gaan we zelfs gewoon door met alle leden die ook tijdens de vakantie kunnen en willen komen. Gezellig met elkaar muziek maken, daar gaat het tenslotte om.

Een fijne vakantie toegewenst allemaal!

Ruud Saly
voorzitter


















podiumbouw.nl
Cultuur op de Hoek

Uyt den Ouden Doosch:

Herinnert u zich deze nog, nog, nog? Deze Jubal Rubbish stond in de Flitsen van september 1997, maar ook in het apart uitgegeven boekje *"Jubal Rubbish deel 4 'De Finale Finale'"*.

Op pagina 11 en 53 heb je kunnen lezen over het doek dat een strik werd op het WMC van 1997. Een 'running gag' in de Flitsen van dat jaar was obder andere dit doek aan de voorlijn van het veld waarin het steeds op een andere manier wéér mis gaat. Tijdens een repetitie voor Taptoe Almelo vraagt toenmalig technisch leider Niek van Spanje aan penningmeester Cees Bogert en caption head brass John Franken om te helpen bij het 'uitvouwen' van het doek. De Jong Juballers die dat bij het WMC nog deden waren er immers niet.

Hieronder staat er ineens iets anders op het doek. 'D&A Travel' was een fictief reisbureau gerund door Hans Kloppert (Drum Major) en Cees Bogert (penningmeester) die zich toen 'Dick en Arie' noemden (naar voormalige bestuursleden Arie van Spijk en Dick Beekhuis). Niemand wist wie nu Dick en wie nu Arie was...





WE NEED YOU!

We hopen dat je hebt genoten van deze editie van de wedergeboorte van ons roemruchte clubblad, de *Jubal Flitsen*. We hebben je in deze editie een blik in de 'design-keuken' van Jong Jubal gegeven en daarnaast een 'update' gegeven van enkele oud-leden.

Om deze geschiedenis te laten herbeleven hebben wij dankbaar gebruik kunnen maken van het jubileumboek 'Eeuwig Oranje', diverse oude Jubal Flitsen, de website en onze Social Media-kanalen. Zoals gebleken is niet van elk seizoen alles even goed vastgelegd in foto's en videobeelden. Helaas hebben van de winter guard seizoenen 1985 en 1996 t/m 1998 weinig foto's en geen videobeelden. Ook van de zomerseizoenen in de jaren '80 en '90 eigenlijk maar weinig.

Daarom zijn we op zoek naar jou: *heb jij op zolder oude foto's, VHS-tapes en/of andere bijzonderheden uit jouw Jubal-tijd of uit die van een van je familieleden?* Wij treden graag in contact met jou. Met jouw hulp kunnen we de ruim 110 jaar Jubal-geschiedenis levend houden. Stuur een bericht naar: ***flitsen@jubal.org***

Zodat ook het toekomstige Oranje verleden echt Eeuwig blijft!

JUBAL RUBBISH ROS BEIAARD













AP *Lopen in de USA*

column

Als ik ergens spijt van heb, dan is het toch wel dat ik nooit heb 'gelopen' in de USA. Nou was ik sowieso niet zo'n loper, want ik stond in het front ensemble: de pit, heet dat nog zo? Hoe dan ook, jullie begrijpen wat ik bedoel: lopen in Amerika is toch wel de heilige graal in drum corps-land. Ik heb via allerlei kanalen begrepen dat ook deze zomer weer een paar Juballers de oversteek maken of dat inmiddels al hebben gedaan. Zag een aardig filmpje op RTV Dordt van Evy die naar Carolina Crown gaat, je kan slechter terecht komen. Ze sprak mooie woorden: discipline, levenskennis, nieuwe vrienden maken, de ervaring van je leven. En zo is het! En ik dacht weer even aan mijzelf, waarom heb ik het nooit geprobeerd?

Tja, vrij simpel: ik was niet zo getalenteerd, kwam aardig mee op keyboard, maar dat was het dan ook wel. Eerlijk gezegd vond ik alle randgebeurtenissen bij Jubal veel interessanter. Het repeteren zag ik vaak als vervelende bijzaak, het draaide bij mij om de optredens, de busreizen, de feestjes en om het schrijven van irritante columns. Niet de meest ambitieuze houding om naar de USA te gaan. Maar goed, als ik mijn best had gedaan, was het misschien wel gelukt. Helaas vonden mijn ouders het ook niet zo'n goed idee om mijn studie te onderbreken. Heb ze wel eens geprobeerd uit te leggen hoe gaaf DCI was, het kwam niet echt binnen. Kortom *'mission impossible'!* Heb er verder nooit wakker van gelegen hoor, maar als ik weer lees dat er een paar Juballers gaan, blijf ik het best jammer vinden dat ik het nooit écht heb geprobeerd.

Een hoop vrienden van mij wél. In mijn (Jubal)-vriendenclub zitten een paar jongens die destijds een DCI-tour hebben gemaakt. Van de corps-jacks die ze destijds kregen, kun je inmiddels soep koken. Te ranzig voor woorden, maar het geeft ook aan hoe trots ze nog steeds zijn op deze gebeurtenis. Een gebeurtenis die hun leven heeft veranderd, dus het klopt wat Evy in het interview zegt. Vooral de Madison Scouts waren in mijn tijd populair bij Nederlanders, ik praat over de jaren '90. Ben in 1994 met een hele groep Juballers wezen kijken naar het eerste jaar van Edwin Bogert bij de Scouts, wat waren we trots! Dat mannetje met die lange nek uit Sterrenburg met z'n toeter vooraan, die ineens een heel stadion in extase brengt en wegblaast. En zo waren er meer, niet alleen bij Jubal, ook bij tal van andere Nederlandse drum corps die helaas allemaal niet meer bestaan.

Al die jongens en meiden die zwaar vermagerd en poepbruin in augustus terugkwamen naar Nederland waren hier echte helden. Met bloemen en ballonnen werden ze in plaatselijke clubhuizen geëerd. Dutch in DCI, helden! Althans, in het drum corps-wereldje. Op school of op de markt begreep niemand iets van dat malle

corps-jack. En als ze aan leken probeerden uit te leggen wat ze de hele zomer aan de andere kant van de oceaan hadden gedaan, kregen ze vooral veel verbaasde blikken. Sommigen vielen in een zwart gat, vonden alles in de Europese drum corps-scene stom en amateuristisch en stopten ermee. Kwamen alleen nog op de DCH/DCE-finals kijken en... klagen. Super irritant. Of ze wilden alles veranderen bij hun plaatselijke club, want zij hadden pas écht verstand van drum corps. Veel Amerika-gangers slaagden daar goed in, anderen werden helaas 'niet begrepen' en vertrokken bijvoorbeeld naar de concurrentie om daar de boel op z'n kop te zetten (lees: te verkloten).

Jammer dat al deze - inmiddels honderden - Nederlandse DCI'ers er niet in geslaagd zijn om drum corps in Europa groter te maken. Je kan het ze verder ook niet kwalijk nemen. Uiteindelijk ga je zo'n avontuur zélf aan en doe je het ook voor jezelf. Ik heb de boot gemist, kon alleen op de tribunes mijn vrienden zien 'shinen'. Maar heb jij nog wel de kans om te gaan: doe het!!!! Je gaat er nooit spijt van krijgen...

Ik heb de boot gemist, kon alleen op de tribunes mijn vrienden zien 'shinen'. Maar heb jij nog wel de kans om te gaan: doe het!!!! Je gaat er nooit spijt van krijgen...

uitsmijter:

TERREIN RIJKSWATERSTAAT
KRIJGT VOLGEND JAAR EEN ANDERE BESTEMMING...



Volgende editie: *(kopijdatum:* ***1 september 2022****)*

De volgende Flitsen zal in september 2022 verschijnen. Uietraard blikken we terug op de Italië-tour en het WMC en kijken we vooruit naar de Europese Kampioenschappen.

De vele teams van vrijwiligers die de club draaiend houden komen aan het woord. Hoe zou het de USA-gangers zijn vergaan? Dat en nog veel meer afgewisseld met columns en strips. Voldoende content om alweer naar uit te kijken dus!

Colofon:

Jubal Flitsen
is een magazine van
Jubal Dordrecht

Redactie:
Maarten Walraven
John Franken
Peter Franken
Ilse Jacobs
Isabell Muller
Ciska Trouw
Melvin van der Werf

Hoofdredacteur:
Maarten Walraven

Eindredactie:
Peter Franken

Aan deze uitgave werkten mee:
Brian den Boer
Joey van de Burgt
Paul Doop
Naomi van Lienden
Antoin Peeters
Ruud Saly
Ronald Venderbos
Paul Versteeg
Monique Wassink
Ronald Wassink
Ronald van der Windt

Vormgeving/lay-out:
Peter Franken

Illustraties:
Peter Franken

Fotografie Jubal:
Henry van Maanen
Laura Naaktgeboren
Denice Naaktgeboren
Jan Dittmar
Theo Vink
Peter Franken
Ronald van der Windt

Fotografie Jong Jubal:
Ingrid van Schelt
Peter Franken

Videografie:
Jubal Media

Redactieadres:
flitsen@jubal.org

Disclaimer
De inhoud van de Jubal Flitsen is door de redactie met de grootste zorg samengesteld, doch, Jubal aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid ten aanzien van mogelijke onjuistheden van het getoonde.
Jubal is niet verantwoordelijk voor getoonde content op aan de deze publicatie gekoppelde bestanden.
Ongeautoriseerd of oneigenlijk gebruik van de content of delen daarvan maken inbreuk op intellectuele rechten.
Toestemming tot het gebruik van de inhoud van deze uitgave of delen daarvan op andere publiekelijk toegankelijke plaatsen dient schriftelijk te worden verzocht. Zonder deze schriftelijke toestemming kunt u geen content of delen van deze publicatie gebruiken.
Dit kan via: *flitsen@jubal.org*
© Jubal Dordrecht 2022


majestic
MAPEX
ADAMS
Zildjian
EVANS
DRUMHEADS
Guard
equipment
VIC
FIRTH
XYLOSYNTH
EnVision